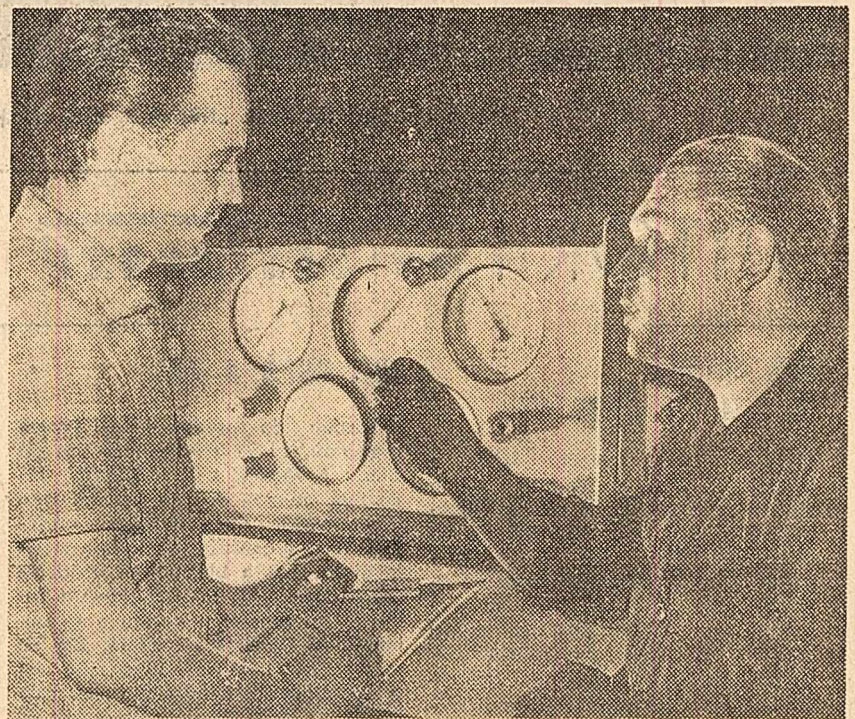

23 AUGUST XX CALITATEA pe primul plan printre obiectivele întrecerii

Intrecerea cu care oamenii muncii din fabricile și uzinele țării întâmpină cea de-a XX-a aniversare a eliberării patriei este un prilej pentru fiecare colectiv de întreprindere de a pune mai larg în valoare rezervele interne, de a înscrie noi progrese pe linia îndeplinirii planului și a angajamentelor luate. În organizarea și desfășurarea întrecerii, oamenii muncii au un îndreptar prețios în Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste. Directivele C.C. al P.M.R. pun în centrul întrecerii — ca o cerință esențială a dezvoltării economice și a ridicării nivelului de trai al poporului — lupta pentru produse de nivel calitativ înalt, pentru îmbunătățirea continuă, sistematică, a calității produselor. Această sarcină figurează pe primul plan între obiectivele întrecerii din fiecare întreprindere. Prin muncă entuziasată și pricepută, prin măsuri tehnice și organizatorice destinate să perfecționeze tehnologia producției și organizarea muncii, prin însușirea de noi cunoștințe tehnice, întărirea controlului tehnic de calitate etc. — colectivele de întreprindere consolidează și dezvoltă continuu, în cadrul întrecerii, realizările obținute pe tărîmul îmbunătățirii calității, le adaugă altele noi. Ele împletesc această preocupare cu grija de a asigura, totodată, îndeplinirea tuturor indicatorilor de plan — producția globală și marfa, productivitatea planificată, prețul de cost etc.

Dintru grija organizațiilor de partid, a organelor sindicale, experiența dobîndită în lupta pentru calitate se cere în continuare răspîndită, însușită de noi colective, încît în bilanțul întrecerii în cîntecul mării sărbători realizările pe tărîmul calității să capete o pondere cit mai însemnată.

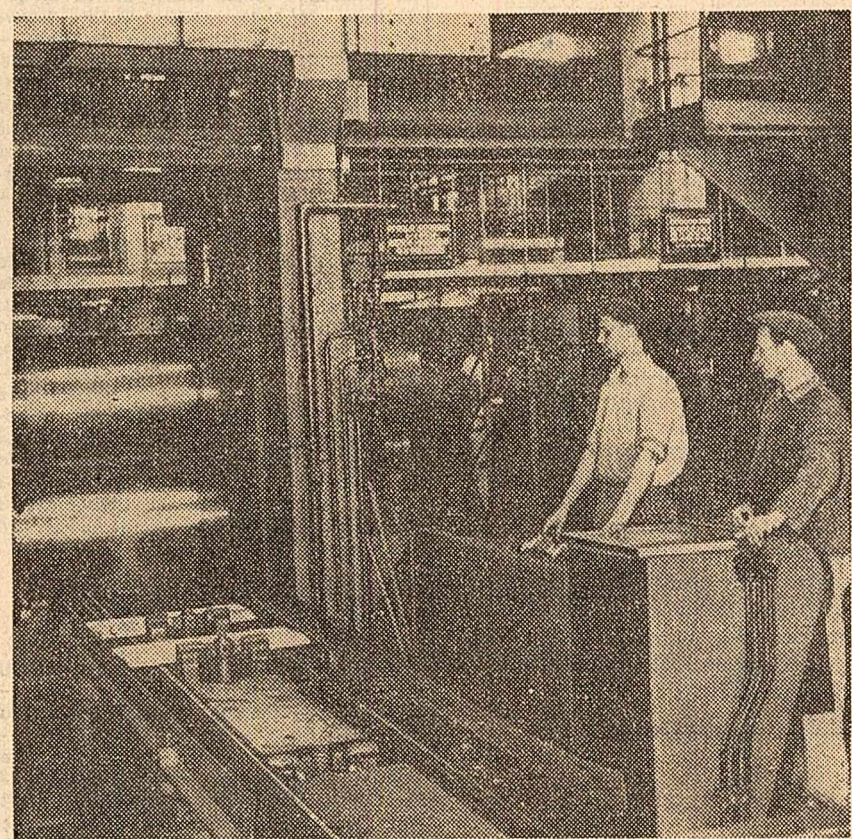
Brigada de montori condusă de Aurel Matei de la Uzina de pompe din Capitală se evidențiază lună de lună în întrecerea socialistă. În primul semestru al acestui an ea și-a depășit sarcinile lunare de plan în medie cu 30 la sută, dînd produse de calitate superioară. În fotografie: șeful brigăzii, Aurel Matei, discută cu ing. Ion Căntea, șeful bancului de probă, despre calitatea unui lot de pompe alba, supus încercărilor (Foto: A. Cartoian)

Produse petroliere cu caracteristici superioare

BACĂU (coresp. „Scînteia”). — Colectivul rafinării Dărmănești a reușit să înscrie realizări de seamă pe tărîmul întrecerii, printre care și îmbunătățirea calității benzinei și a motorinei produse aici în ultimele luni. Dintr-o benzină de calitate mai slabă, în urma amestecului cu benzină reformată primită de la rafinăria Brazi, rafinăria din Dărmănești a reușit să obțină benzină cu cifră octanică mai ridicată. Pe această bază s-au realizat peste prevederile planului de calitate importante cantități de benzină cu cifră octanică superioară. A contribuit mult la aceste realizări și grija colectivului de aici pentru funcționarea instalațiilor sub un regim optim, precum și buna colaborare dintre laborator și depozit.

S-au obținut progrese importante și în ce privește ridicarea gradului de congelare a motorinei. De la începutul anului și pînă acum s-au produs cîteva mii de tone de motorină cu un grad de congelare mai scăzut, care se comportă bine și în condiții de ger.

Pe poarta uzinei numai produse de bună calitate

O minută de muncă și tabla urmează cursul procesului tehnologic. Aspect din uzina de tablă „Laminorul” din Galați, complet modernizată

Apropierea aniversării eliberării patriei și a recenta hotărîre a partidului și guvernului privitoare la ridicarea în continuare a nivelului de trai al oamenilor muncii a dat un nou și puternic avînt întrecerii colectivului nostru.

Primum semestru al anului l-am încheiat cu un bilanț îmbucurător. Folosind soluții tehnice moderne de fabricație, perfecționînd parametrii de uzinare a tablei, laminatorii noștri au produs în prima parte a anului 1 008 tone de tablă peste plan, realizîndu-și astfel integral angajamentul luat în cîntecul mărețului 23 August. În același timp, în uzină s-au realizat economii de 200 tone de platină. Dar ceea ce este mai important este faptul că întreaga cantitate de tablă produsă a fost de bună calitate. Astfel, noi am reușit să ridicăm procentul de tablă coștărită de calitate înaltă de la 85 la sută, cit ne-a fost stabilit prin plan, la 88,6 la sută, iar la tablă zincată

procentul de calitate I a crescut de la 98,2 la 98,5 la sută. Alături de acești indici calitativi, datorită îmbunătățirii asistenței tehnice, sporirii exigenței controlului de calitate pe schimburi și laminarea a fost îmbunătățită și aspectul tablei, s-au eliminat scurșurile la ieșirea foilor de tablă din baia de zinc etc.

Experiența dobîndită în ultimii ani ne-a convins însă că mai avem multe posibilități de a ridica în continuare calitatea produselor noastre. De bună seamă că acest lucru depinde în cea mai mare măsură de felul cum ne organizăm munca, de promptitudinea cu care acționăm atunci cînd este vorba să punem în valoare rezervele producției, de prietenia și strădaniile întregului colectiv. Încă de la începutul semestrelor II, comitetul de partid pe uzină și organizațiile de partid din secții au dezbătut în ședințele largite problema îmbunătățirii calității tablei. Acum, uzina noastră a pornit o

acțiune susținută pentru îmbunătățirea tehnologiei de fabricație a tablei. În acest scop au fost repartizate pe schimburi (îndeosebi în schimburile 2 și 3) cadre de ingineri și tehnicieni dintre cei mai pregătiți, însărcinați să urmărească principalele faze ale procesului de producție, care sînt hotărîtoare pentru obținerea unor produse de calitate: temperatura băilor de zincare, viteza de zincare, condițiile de decapare a tablei, cantitatea de zinc în grame depusă pe foile de tablă etc.

O inițiativă valoroasă care contribuie în mare măsură la ridicarea procentului de tablă de calitate I este aceea de a recondiționa tabla cu asemenea defecte ca: dungi de amoniac, pete de clorură, acid nedecapat, prin curățiri cu acid clorhidric etc. De asemenea, acordăm o atenție sporită respectării pe toate treptele procesului tehnologic a indicațiilor cuprinse în documentația tehnică de fabricație a tablei. Pentru colectivul secției de zincare a fost organizat în acest scop un ciclu de 20 de lecții practice pe meserii, condus de cei mai buni specialiști ai uzinei.

În vederea eliminării unor defecte de calitate, conducerea uzinei, la indicația comitetului de partid, a organizat colective de maștrii și ingineri, care pe baza unui studiu amănunțit, au reușit să modifice în ultimul timp vechiul proces de ajustare a tablei. La propunerea acestor colective a fost introdus în producție un nou procedeu de ajustare a tablei în flux, care permite reducerea consumului specific de metal, mărirea productivității muncii și, strîns legat de acești doi indici, îmbunătățirea calitativă a tablei.

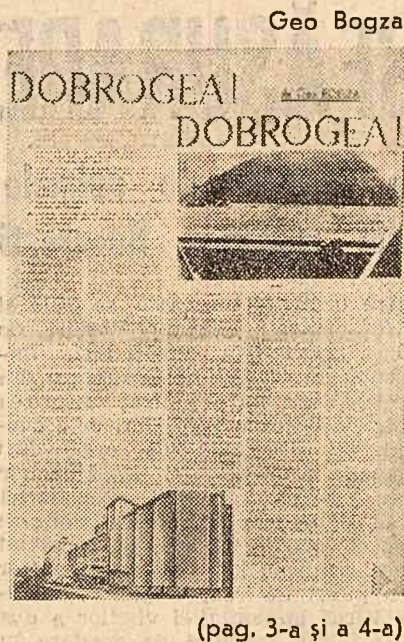
Am învățat din experiența anilor trecuți că fabricarea unei table de bună calitate, pe lingă iscusință și hărnicie, cere și o mare grijă pentru întreținerea și funcționarea exemplară a utilajelor și instalațiilor. În acest scop, în uzină au fost organizate cursuri cu laminatorii, cupitorarii, forfecarii și muncitorii de alte meserii, cursuri la care programa de pregătire a fost continuu îmbunătățită cu teme legate direct de funcționarea utilajelor și instalațiilor.

Ing. Leonida CAZACU
Directora uzinei de tablă „Laminorul” Galați

(Continuare în pag. II-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

- Fl. Ceaușescu — O acțiune în plină desfășurare (pag. 2-a).
- Sănda Faur — În sălile de așteptare (pag. 2-a).
- Gh. Vilceanu — Terasele Teiucului (pag. 5-a).
- Răsfoind presa străină (pag. 5-a).
- Sport. Etapa a V-a a „Curselor Scîntelii” (pag. 5-a).
- V. Oros — Guafema: misionarea „aleșilor” (pag. 6-a).

(pag. 3-a și a 4-a)

Din toată țara Dezvoltarea industriei de medicamente

Industria de medicamente a introdus în fabricația noi produse, printre care oxiton, mofolin, pantotenat de streptomycină, lactobionat de eritromicină și alte medicamente menite să contribuie la ocrotirea sănătății oamenilor. Datorită dezvoltării pe care a cunoscut-o în ultimii ani această ramură a industriei chimice, se produc în prezent peste o mie de medicamente care acoperă mai mult de 90 la sută din necesități. Au fost construite Fabrica de antibiotice din Iași, Fabrica de medicamente de sinteză București, care face parte dintr-un întreg complex ce va grupa o mare parte din întreprinderile de medicamente din Capitală, s-au creat noi secții de producție, au fost reutilitate și dezvoltate unități care în trecut erau simple laboratoare de condiționare a produselor importate. Ele realizează

acum în numai 10—15 zile producția întregului an 1949. Numai în primul semestru din acest an, de exemplu, s-au produs tot atîtea medicamente cit în perioada anilor 1954—1956. Numeroase medicamente, printre care cloramfenicolul, tetraciclina, eritromicina, streptomina, gerovital H-3, xilina, hidrazida izonicotinică și multe altele sînt realizate după tehnologii elaborate de specialiștii din țara noastră și corespund pe deplin farmacopelor internaționale. Sporirea producției de medicamente și realizarea lor cu cheltuieli tot mai mici a dus la scăderea prețului lor de vânzare. Din 1952 și pînă acum au avut loc 6 reduceri de prețuri la medicamente variînd între 5—50 la sută, ele ajungînd sub nivelul prețurilor acestor produse din multe țări cu o industrie de medicamente dezvoltată. (Agerpres).

Cei mai mici artiști amatori în concurs

În patru săli din Capitală a început vineri faza pe țară a Concursului cultural-artistic al pionierilor și elevilor din școlile generale de 8 ani, școlile medii, pedagogice și profesionale, organizat de C.C. al U.T.M. și Ministerul Învățămîntului în cîntecul celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei. La concurs participă aproape 5 000 de pionieri și elevi, care s-au plasat pe locul I la faza regională a concursului.

În prima zi a concursului, în fața juriilor, alcătuite din artiști ai poporului, artiști emeriți și alți oameni de artă și cultură, s-au prezentat: în sălile de

spectacole ale Palatului pionierilor și Școlii superioare de partid „Ștefan Gheorghiu” — formații de cor, orchestre, soliști vocali și instrumentiști, soliști dansatori, recitatori și formații de dansuri ale pionierilor din orașul București și regiunile Argeș, București, Brașov, Crișana, Galați și Ploiești; în sala Casei de cultură a tineretului din raionul „16 Februarie” și la Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra” (sala Studio) — formații ale elevilor din orașul București și regiunile Argeș, București, Brașov, Crișana, Galați și Ploiești. (Agerpres)

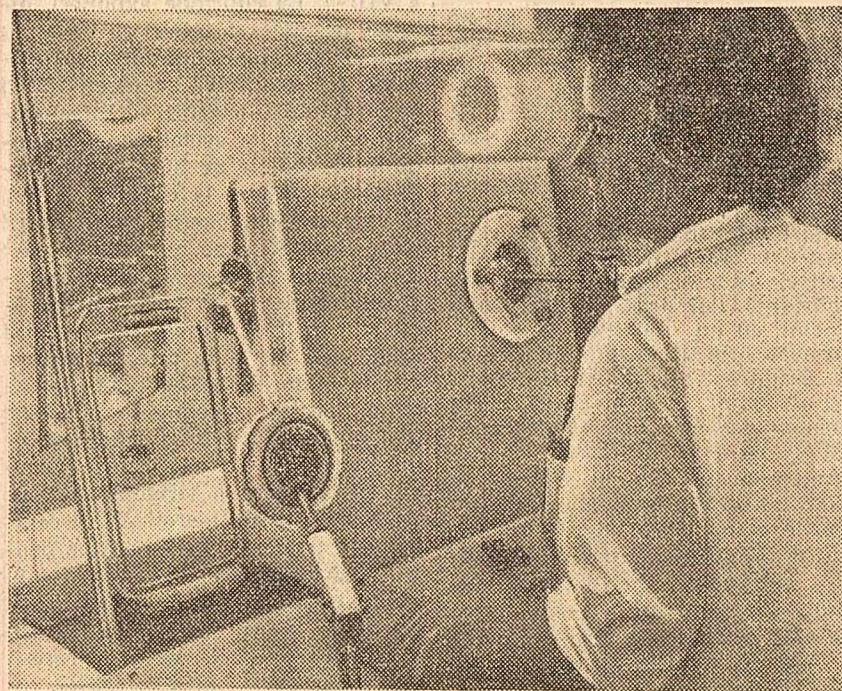

Pe scena concursului: dans interpretat de elevi din Zimnicea, regiunea București

Foto: M. Andreescu

Noi cadre de șoferi

Pe șoselele patriei circulă, pe an ce trece, tot mai multe autocamioane, autobuze, autoturisme și autoutilitare de tot felul, în mare parte produse de industria noastră. Față de 1957, de pildă, numărul autovehiculelor a crescut de două ori. A fost organizată școlarizarea a mii de șoferi pe an. În prezent funcționează 24 de școli de șoferi profesioniști ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, cu o durată de 9 luni. Școlarizarea, echipamentul de protecție, manualele și rechizițele se dau elevilor gratuit. După perioada de 6 luni de școlarizare, elevii capătă carnet de șofer și lucrează efectiv, timp de 3 luni, alături de cei mai buni șoferi din autobazele I.R.T.A. S-a ajuns în prezent ca anual să se pregătească aproape 30 000 șoferi. Ultima promoție, de cîteva sute de șoferi, a terminat de curînd cursurile școlilor din Bucov și Curtea de Argeș. În aceste zile au loc examenele de șoferi la Cîmpulung, București, Dobra, Craiova.

În căutarea unor noi „medicamente naturale”

ANCHETA NOASTRĂ

CURSORILE DE PERFECTIONARE A PROFESORILOR

În această perioadă, în mai multe centre din țară au loc cursuri de perfecționare a profesorilor de diferite specialități din învățămîntul de cultură generală. Pe plan regional se în cursuri cu cadre didactice care predau agricultura, la Predeal — cu profesori de limba română și de limbi străine, la Timișoara — cu profesori de geografie și științe naturale ș.a. Am adresat directorilor unor asemenea cursuri o întrebare referitoare la felul cum se desfășoară pînă în prezent cursurile. Redăm două din răspunsurile primite.

Conf. univ. Constantin DRĂGU-LESCU, directorul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din București:

Între 13 iulie și 2 august, la Predeal se desfășoară două cursuri centrale de perfecționare cu 680 profesori, dintre care unii predau limba și literatura română, iar alții limbi străine (limba rusă, franceză, germană, engleză). Aceste acțiuni sînt organizate de Ministerul Învățămîntului prin Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București în colaborare cu Institutul de limbi străine și Facultatea de limba și literatura română a Universității din București. Participă și 13 cadre didactice de peste hotare (U.R.S.S., Franța, Anglia, S.U.A. și R. D. Germană) specializate în predarea limbilor moderne. Cursul de perfecționare a profesorilor de limba și literatura română are ca obiectiv principal studiarea celor mai importante probleme pe care le ridică învățarea în școală a literaturii noastre; cursul profesorilor de limbi străine creează posibilități de însușire și folosire a celor mai bune metode instructiv-educative de predare a limbilor străine.

Planurile tematice ale cursurilor au fost elaborate în concordanță cu actualele programe școlare. Bunăoară, pentru profesorii de limba și literatura română sînt prevăzute un număr de 16 conferințe pe teme privind concepția marxist-leninistă despre literatură, metode de creație și curente literare (romantismul, realismul critic, realismul socialist), lupta ideologică pe tărîmul literaturii în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, problematica socială în literatura dintre cele două războaie mondiale, oglindirea realității sociale în poezia și proza noastră actuală, rolul partidului în îndrumarea literaturii noastre ș.a. În cadrul problemelor de metodică sînt discutate sarcinile predării literaturii romine în școala de cultură generală, rolul literaturii în educația estetică a tineretului, predarea noțiunilor de teorie literară, metodele și procedeele folosite pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, analiza literară etc.

Programa cursurilor pentru profesorii de limbi străine prevăd, între altele, prelegeri cu privire la problemele psiho-pedagogice ale procesului de predare a limbilor moderne, lecții de metodică, conferințe pe teme literare. Vor fi efectuate, de asemenea, un număr de lucrări practice constînd din exerciții de lectură expresivă, lexicogramaticale și stilistice, interpretarea de texte, analiză gramaticală.

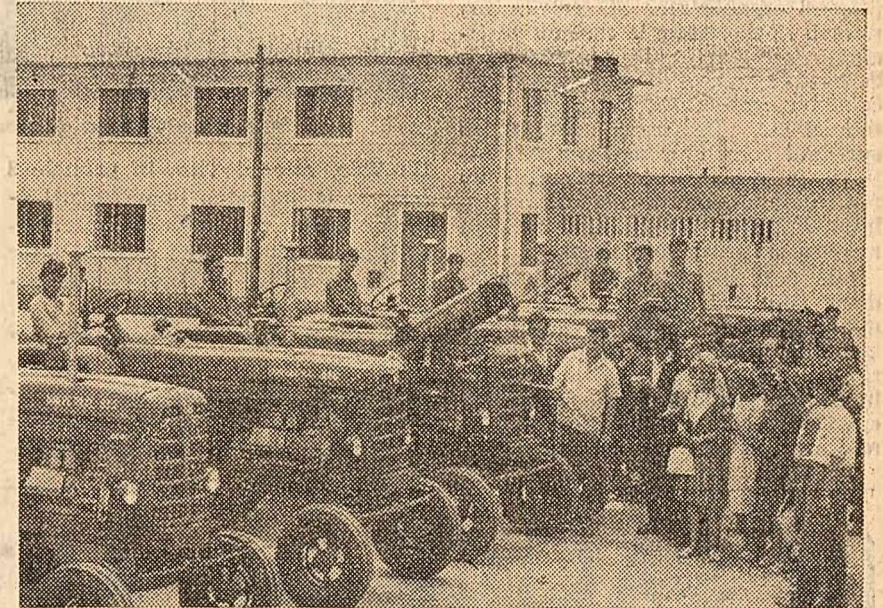
În toate activitățile cursurilor de perfecționare, un accent deosebit va fi pus pe folosirea mijloacelor tehnice moderne, audio-vizuale. Cursanții sînt inițiați în folosirea filmului, a diafilmului și a diapozitivului în școală; se fac înregistrări pe bandă de magnetofon care permit analiza și corectarea vorbirii. O seamă de discuții cu caracter lingvistic, gramatical și stilistic sînt precedate de audierea unor discursuri avînd imprimată diferite opere literare lirice, epice și dramatice în interpretarea unor mari artiști ai scenei.

Cursurile la care ne-am referit oferă prilej pentru un valoros și util schimb de experiență între cadrele didactice din toate regiunile țării, chemate să contribuie, prin pregătirea și experiența lor pedagogică, la valorificarea și generalizarea celor mai bune metode de predare, la creșterea eficienței educative a procesului de învățămînt.

Tudorică POPESCU, lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București:

Introducerea obiectului „Agricultura” în planul de învățămînt al școlilor de opt ani de la sate corespunde unor cerințe importante ale pregătirii viitorilor colectiviști la nivelul înzestrării moderne a agriculturii socialiste. Predarea în strînsă legătură cu viața și la un nivel accesibil elevilor a noii discipline a impus o pregătire prealabilă corespunzătoare a profesorilor de specialitate, în acest scop s-a organizat un curs

(Continuare în pag. II-a)

Un grup de profesori de agricultură din regiunea Argeș, care participă la cursurile de pregătire de la Rimnicu Vilcea, la o lecție practică în stațiunea de mașini și tractoare din localitate

Foto: Agerpres

Pe urmele balneologilor

TRATAMENTE BALNEARE ÎN CENTRUL CAPITALII • STUDII ASUPRA ZĂCĂMINTELOR DE NĂMOL • NOI IZVOARE TERMAL

În inima Capitalei, în incinta spitalului Brîncovenesc, se află un complex balnear care, prin posibilitățile terapeutice pe care le oferă, este asemuit cu multe stațiuni din țară. Fieștea, ploarea, reînnoțitor al localităților, izvoarele și nămolurile lor tămăduitoare nu s-au mutat pe unul dintre marile bulevarde ale orașului. Dar în complexul balnear bucureștean se pot face tratamente apropiate de cele de la Călimănești, Olănești, Slănic (pentru afecțiunile digestive), Herculane, Govora, Amara, Iltor (pentru afecțiunile reumatismale), Borsac, Buziaș, Vatra Dornei (pentru afecțiunile cardio-vasculare) etc. Cei drepi, lipsoac factorii climatici, efectul climatic, însă aici

poți face cură de ape alcaline, sulfuroase, carbogazoase, ionizări, galvanizări, diatermie, „masaje” cu ultrasunete, ultraviolete, împachetări cu parafină, împachetări cu nămol, băi de bioxid de carbon, băi cu bule, băi cu plante, băi de lumină.

În clinica Institutului de balneologie și fizioterapie, care calabrează toate stațiunile — ei îi aparține și complexul balnear — se studiază afecțiunile cu sînt reumatismul, ateroscleroza, hepatita cronică postvirolică, nevroza astenică și altele. Bolnavii tratați aici sînt dispensariți și supravegheați în continuare timp de 5 ani, urmărindu-se în acest rîstimp care factor curativ este mai potrivit, mai eficace și cum trebuie aplicat. În cadrul laboratorului de izotopii radioactivi se fac cercetări clinice și experimentale privind acțiunea apelor sulfuroase asupra funcției glandei tiroide.

Cîmpul de activitate al acestui complex este mult mai vast. Studiind factorii naturali curativi ai apelor minerale, nămolurile, scările, aerul etc. — cercetătorii stabilesc metodele de perfecționare de tratament în diferitele afecțiuni și descoperă în același timp noi surse terapeutice: lacuri și izvoare, nămoluri tămăduitoare. Există o secție de studii a resurselor naturale unde lucrează colaboratori de preț ai balneologilor — ingineri de foraje și hidrogeologi, topometri, geologi și tehnicieni — care străbat țara de la un capăt la altul în căutare de surse terapeutice. Rezultatele acestei activități sînt valoroase. În ultimul timp, datorită forajelor efectuate la Miercurea Sibiului (regiunea Hunedoara), debitul de apă minerală ferrosă al stațiunii a sporit cu circa 25 vagoane pe zi. Prin forajele efectuate a crescut debitul de apă minerală și la Someșeni, lingă Cluj. La Bivolari, aproape de Căciulata, pe malul stîng al Oltului, forîndu-se pînă la 300 metri adîncime, s-a dat peste o nouă pînză de apă mezotermală. Se preconizează ca în aceste locuri să se amenajeze un

parc cu bazine sau, cum spun specialiștii, „un strand terapeutic” în aer liber, cu băi calde, sulfuroase. Datorită forajelor efectuate s-a mărit debitul de apă și în stațiunea Ocna Sibiului, unde se urmărește, de asemenea, amenajarea unui parc terapeutic cu lacuri sărate helio-termizate. Au mai fost depistate și alte surse de ape minerale, la Bazna, Sîncrăeni și Vatra Dornei, iar pentru viitor se va mări debitul de apă minerală la Săraia Deva, la Bala (raionul Baia de Aram) și la Tr. Severin.

O latură interesantă a activității fizicienilor, chimiștilor, biologilor, climatologilor, topometrilor o formează studiile asupra zăcămintelor de nămol din diferitele lacuri cu ape mineralizate ale țării. Au fost cercetate, în ultima vreme, lacurile Movila Miresii, Polcoava Mîrleni, Ciineni, Amara, Duingi-Istria și urmează a fi studiat lacul Fundata de lingă Amara, care va contribui la lărgirea bazei terapeutice a unui viitor complex balnear.

În stațiunile balneare din țara noastră sînt foarte multe izvoare care au devenit vestite pentru acțiunea lor tămăduitoare. Astăzi însă, pentru a se afla modul în care acționează apele minerale asupra organismului, se fac în prealabil nenumărate experiențe. Aceste „medicamente naturale” sînt încercate mai întîi pe animale, constatăndu-se acțiunea unei ape minerale asupra funcțiilor stomacului, ficatului, rinichilor etc. Din cercetări a reieșit că apele minerale recent descoperite sînt și ele extrem de valoroase în tratamentul unor afecțiuni ale stomacului, ficatului și căilor biliare, ale rinichilor și căilor urinare, ale aparatului respirator etc.

În acest complex balnear din Capitală — for de îndrumare tehnică, științifică și metodologică pentru toate celelalte stațiuni — se desfășoară o bogată și multilaterală activitate. Lărgirii și îmbunătățirii tratamentelor balneoclimatice își închină eforturile numeroși specialiști, de la medic pînă la inginer, de la fizician, chimist și pînă la topometru.

Dumitru MINULESCU

O ACȚIUNE ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

Măsuri pentru îmbunătățirea muncii la fermele de animale ale gospodăriilor agricole colective din regiunea București

În ultimii ani, în gospodăriile colective din regiunea București, alături de cultura cerealelor și plantelor tehnice s-a dezvoltat continuu și creșterea animalelor. Ca urmare a creșterii efectivelor și a producțiilor medii de carne, lapte, ouă, ouă și sporit an de an contribuția gospodăriilor colective la aprovizionarea populației și a industriei cu materii prime de origine animală. Anul trecut, producția de carne și lapte a fost cu 43 la sută mai mare decât cea obținută în 1960, iar cea de lână cu 41 la sută. Totodată a crescut și producția de lapte și carne. În 1963 producția de lapte-marfă la 3200 hectare a fost cu peste 3.200 t mai mare decât în anul 1960, iar cantitatea de carne-marfă cu aproape 2.500 kg.

Rezerve puse mai bine în valoare

Gospodăriile colective din regiune au încă mari posibilități de creștere a producției animale. Pentru punerea în valoare a rezervelor existente organele de partid și consiliile agricole au luat în acest an o serie de măsuri care să ducă la creșterea continuă a numărului de animale, îmbunătățirea structurii de rasă, organizarea mai bună a producției, folosirea judicioasă a posibilităților de asigurare a furajelor și adăposturilor necesare.

În ultimul timp, în toate raioanele regiunii, directiile agricole, cu sprijinul consiliilor agricole de partid, au organizat schimburi de experiență și analize temeinice privind realizarea sarcinilor planificate în primele luni din acest an. Consiliile agricole colective și raionale au format numeroase comitete de specialitate care, împreună cu consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, au analizat problemele privind organizarea muncii în zootehnie, întocmirea și finerea evidențelor, stabilirea rațiilor și folosirea judicioasă a furajelor, aplicarea retribuției după producția obținută de îngrijitori și au stabilit măsuri legate nemijlocit de realizarea sarcinilor înscrise în planul de producție.

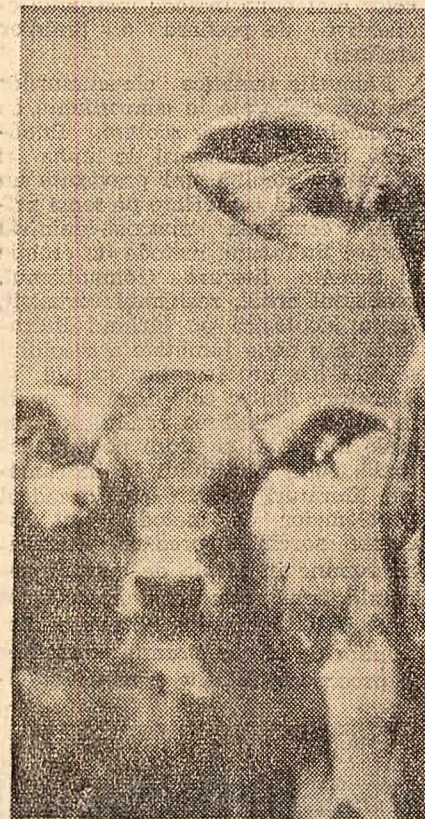
Sprijin concret fiecărei unități

Pentru generalizarea experienței înaintate, în fiecare raion au fost organizate schimburi de experiență privind organizarea și retribuția muncii în zootehnie la care au participat secretarii ai organizațiilor de bază și președinții ai gospodăriilor colective, specialiștii, brigadierii zootehniști etc. În urma acestora, cu sprijinul consiliilor agricole, în majoritatea gospodăriilor colective au fost luate un șir de măsuri pentru îmbunătățirea organizării muncii în ramura creșterii animalelor.

În acest sens s-a procedat la gospodăria colectivă din Râșcueni, raionul Drăgănești-Vlașca. Aici, din cauza slabei organizări a muncii, se obțineau producții de lapte cu mult inferioare posibilităților. Unele lucrări de îngrijire și furajare a animalelor nu se făceau la timp.

Schimbarea acestor situații a început prin organizarea muncii pe baza unui plan de măsuri judicios întocmit. Renunțându-se la șefii de fermă, a crescut rolul și răspunderea brigadierului zootehnic care ține mai bine evidența producției, urmărește realizarea planului de montă și făcând, pentru ușurarea muncii îngrijitorilor și executarea în bune condiții a unor lucrări care necesită un volum mai mare de muncă s-a organizat o echipă de deservire care se ocupă de aducerea și prepararea furajelor, transportul gunoșilor și alte lucrări. Au fost luate și alte măsuri: punerea la lucru a încăperilor existente pentru îngrijitori, a unui birou al brigăzii zootehnică unde se întocmesc și se păstrează evidențele producției și a animalelor; s-a amenajat un punct de mănăstire artificială. La fiecare grajd s-a amenajat câte o încăperă pentru prepararea furajelor înainte de a fi date animalelor. Cu sprijinul specialiștilor s-au revizuit rațiile de hrană pentru diferite categorii și specii de animale, s-a întocmit un program de lucru care se respectă întocmit. Cu toate că nu a trecut prea mult timp de la luarea acestor măsuri, producția de lapte-marfă a crescut cu 25 la sută față de perioada anterioară.

La gospodăria colectivă din Bolinești...

Matca de viitor a gospodării colective din Bolinești

tin-Vale, raionul Titu, în primele 2 luni de aplicare a unor măsuri asemănătoare, producția de lapte planificată a fost depășită cu 8.000 l, iar livrarea porcilor și bovinelor îngrășate s-a făcut după grafic.

În unele unități, colectivele de specialiști s-au ocupat de analiza situației în ramura creșterii animalelor și de îmbunătățirea organizării muncii timp de 2-3 săptămâni.

Intre unitățile raionale se află și G.A.C. Peretu, raionul Roșiori de Vede. Specialiștii veniți aici, împreună cu cadrele de conducere din gospodărie, au organizat folosirea gospodăriei a furajelor, s-au ocupat de îmbunătățirea organizării muncii, a retribuției îngrijitorilor etc. O parte din vișelii gospodăriei erau slab dezvoltate. Analizându-se cauzele acestei situații, s-a constatat că ei primeau lapte necorespunzător din punct de vedere igienic. Îmbunătățirea alimentației vișelilor a dus la mărirea sporului de creștere în greutate și la prevenirea pierderilor. În urma aplicării indicațiilor privind hrănirea rațională a porcelor cu furaje de bună calitate, bogate în proteine, acestea au ajuns ca la înfrângere să aibă o greutate de până la 18-20 kg.

Cointeresarea îngrijitorilor la sporirea producției

Una din principalele probleme care au stat în atenția consilierilor agricole și a colectivelor de specialiști a fost îndrumarea consilierilor de conducere ale gospodăriilor colective în acțiunea de aplicare a retribuției după rezultatele obținute, pentru a mari cointeresarea îngrijitorilor în creșterea producției de

mele de lucru orientative, a adoptat norme de lucru și retribuție în zile-muncă, în mod diferențiat, ținând seama de perioada de stabulație sau pășunat și de nivelul producției determinat de condițiile de furajare, starea de întreținere a animalelor etc. Retribuirea de bază se calculează în zile-muncă în raport cu producția de lapte, lână, ouă și spor în greutate vie a animalelor tinere și a celor puse la îngrășat obținut de către fiecare îngrijitor, în fiecare lună. Încăierii de schimb se retribuește lunar cu un număr de zile-muncă egal cu media zilelor-muncă realizate de îngrijitorii pe care îi deservesc.

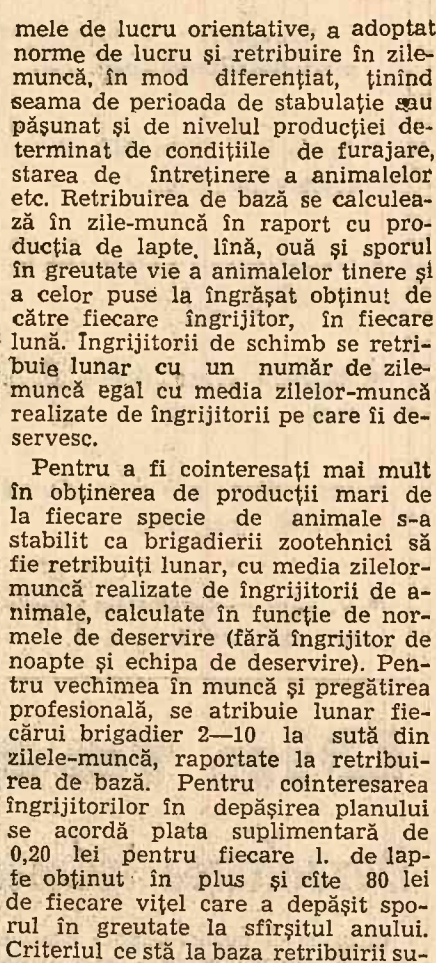
Pentru a fi cointeresați mai mult în obținerea și producții mari de la fiecare specie de animale s-a stabilit ca brigadierii zootehniști să fie retribuiți lunar, cu media zilelor-muncă realizate de îngrijitorii de animale, calculate în funcție de normele de deservire (fără îngrijitor de noapte și echipa de deservire). Pentru vederea în muncă și pregătirea profesională, se atribuie lunar, fiecărui brigadier, 2-10 la sută din zile-muncă, raportate la retribuția de bază. Pentru cointeresarea îngrijitorilor în depășirea planului se acordă plata suplimentară de 0,20 lei pentru fiecare l. de lapte obținut în plus și câte 80 lei de ficare vișel care a depășit sporul în greutate la sfârșitul anului. Criteriul ce stă la baza retribuției suplimentare a brigadierilor zootehniști are în vedere și depășirea producției marfă, ceea ce în ultimă analiză reprezintă venitul și beneficiul aplicat pentru gospodăria colectivă. De pildă, brigadierii zootehniști se acordă o retribuție suplimentară pentru livrarea cîte o tonă pentru fiecare hectolitru de lapte vîndut stătuil pește prevederile contractului; și câte 150 lei pentru fiecare tonă de carne ce se vinde stătuil pește prevederi.

Toate aceste metode de organizare și retribuție a muncii celor care lucrează în fermele de animale ale gospodăriilor colective contribuie la permanentizarea și calificarea îngrijitorilor, asigură realizarea unor producții sporite din sectorul zootehnic în primul semestru din acest an. În gospodăria colectivă din regiunea noastră au vîndut stătuil pește 29.100 hl. lapte și 1.460 tone de carne mai mult față de cîte s-a prevăzut. În comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, în primul semestru din acest an gospodăria colectivă din regiunea noastră a vîndut stătuil pește mai mult cu 76.600 hl. lapte și cu aproape 3.500 tone de carne. În primul semestru din acest an G.A.C. au realizat cu 27.000 taurine și cu 60.000 bovine mai mult decât se prevedea în planul anual.

Există o serie de deficiențe și de aceea eforturile sînt îndreptate spre îmbunătățirea activității în ramura creșterii animalelor în toate unitățile. În prezent, organele de partid, consiliile agricole sprijină gospodăriile colective ca paralel cu rețeaua cerealelor să strîngă și grădă toate resursele de furaje, să înlăture orice risipă de nutrețuri, să îmbrățească culturi furajiere în miriște pe suprafețe cât mai mari.

Măsurile luate de organele de partid și consiliile agricole vor contribui ca ramura creșterii animalelor din gospodăriile colective din regiunea București să se dezvolte și mai mult.

Florea CEAUȘESCU
coresp. „Științei”

Noua cabană turistică „Negolul” din munții Făgăraș

CITITORII ne sesizează

TREI ADRESE ȘI NICI UN REZULTAT

G. D.A.S. Traianu, raionul Măcin, a fost dat în atenția atelierului. Acum cîva timp, atelierul s-a defectat. Pentru a-l repara, avem nevoie de un diferențial TV5A. Am făcut câteva adrese, dar fără rezultat. Baza de aprovizionare nr. 1 București nu are decât nici un răspuns. Am luat atunci legătura cu Uzina mecanică din Cîmpulung Muscel, care ne-a îndreptat la Baza de aprovizionare a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, deoarece nuiese auto. Aceasta însă de o lună și mai bine nu ne dă nici un semn de viață.

Gospodăria noastră nu are alt atelier mobil pentru depararea mașinilor agricole. Și campania de recolare nu așteaptă.

Lucian MITROFAN
mecanic-șef

STAI ȘI AȘTEPTĂ

Ștrandul din Craiova a fost dat în folosință de curînd. Este frumos, bine amenajat. E firesc că în aceste zile de vară mulți craioveni preferă să-și petreacă aici timpul liber. Întreprinderea de transporturi Craiova nu le-a pus încă la dispoziție suficiente autobuze. Nici stăluț popular nu s-a gîndit că ștrandul nu are decât o singură casă de bilete și eșii obligat să pierdă cam multă vreme pînă obțin un bilet.

Dumitru PĂTRU
maltru

NICI DUPĂ 4 ANI

Locuim de aproape 4 ani într-un bloc nou, cu 27 apartamente, de pe strada 6 Martie, orașul Dorohoi. Nu ne mai amintim de cîte ori am cerut întreprinderii de gospodărie onerose să urgenzeze repararea instalației de apă la blocul și conducta aflată de doar la 30 m și să conduca lucrările de canalizare pentru a se putea folosi instalațiile sanitare. Dar nu se face nimic. În aceste situații este și alte blocuri construite aici. Este timpul ca statul popular orășenesc să ia măsuri pentru executarea acestor lucrări.

Un grup de localari,
str. 6 Martie nr. 1 — Dorohoi

SPECTACOLUL N-A MAI AVUT LOC

Un afiș mare, așezat la loc vizibil, anunța spectacolul „Cabana cu melodii”, pe care urma să-l susțină Teatrul de Stat din Pitești. Amatori de spectacole din Baia Mare, și-au procurat din vreme bilete. În seara și la ora indicată pe bilet, nici un loc din sală nu mai era liber. Minutele treceau greu și dezamăgirea se lăsa așteptărilor. Spre deosebire de trecut, artiștii piteșteni nu și-au mai făcut apariția, deși sosiseră la Baia Mare. Călătorii au fost nevoiți să restituie biletele. Pînă acum n-am aflat de ce spectacolul n-a mai avut loc.

Irimia MUREȘAN,
lăcătuș

TEATRE

Teatrul muzical „C. Tănase” (la sala Savoy): O seară de muzică ușoară (sala 20). Circuit de stat: O seară cu comicul Karandău — (orele 20).

CINEMATOGRAFE

Domnul Topaze — cinematoscop: Sala Palatului R. P. Romîne (bilete la o-rele 18,15; cu sermă de diletant nr. 1122), Carpazi (9; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Excelsior (9; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Flămura (10; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Arenele Libertății (Str. 11 Iunie — Stefan Ci. Stadionul — „Dreptate” (Sos. Orlean cel Mare — orele 20,30); Modern (9; 11; 13; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Grădina „Modern” (Str. 11 Iunie nr. 75 — orele 20,30); Ocotul pămîntului în 80 de zile — cinematoscop (ambele seri); București (9; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Aurora (8; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Melodia (9; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Patinoarul „23 August” (Bd. Muncii — orele 20,45); M-am îndrăgostit la Copenhaga: Republica (8; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Șeherezada — cinematoscop: Festival (8; 10; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Grădina „Festival” (Pasajul „Eforie” — orele 20,30); Grădina „Doina” (Str. Doamnei nr. 9 — orele 21,15); Cel trei mușchetari — cinematoscop (ambele seri); Victoria (9; 13; 15; 16; 20,15); Grădina „Progresul” (Str. Ion Vidu nr. 5 — orele 21,20); Cerul și moartea: Central (10; 13; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Volga (10; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Fața mării și regele: Sîntina (9; 13; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Dezdrăcînatul: Bucegi (10; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Goful Elena: Unirea (18; 19; 20); Totul despre Vitan: Vitan (18; 19); Frații corșieni — cinematoscop (Măgura (10; 12; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20); Vitorul (15; 16; 17; 18; 19; 20); Douăsprezece colane: Muncia (18; 19; 20); Spre secolul: Arta (16; 18; 20); la grădina — orele 20,30); Aparatul — cinematoscop: Moșilor (18; 19; 20); la grădina — orele 20,30); Germanie, stelele tale: Cosmos (11; 13); Fața mării și regele: Colentina (18; 19); la grădina — orele 20,30); Cotroceni (18; 19); Periga de aur — cinematoscop: Floarea (18; 19; 20); Cascada diavolului: Luceafărul (16; 18; 19); la grădina — orele 20,30); Domnișoara: Barbă Albă — Progresul (15; 17; 19); Dima; Săptămîna de porunci: Ferentari (15; 17; 19); Cîntecul varietăților: Grădina „Vitan” (Calea Dudești — orele 20,30); Agatha, însă-te de crime! — orele 20,30); Unirea (Bd. 1 Mai nr. 143 — orele 20,45); Comediații: Grădina „Aurora” (Bd. Dimitroff nr. 118 — orele 20,30).

TELEVIZIUNE

Orele 19,00 — Jurnalul televizivului. 19,10 — Cîntec și joc pianistic. 20,10 — Aventurile lui Robin Hood (III) — Via sau moartea. 20,35 — În fața hărții. 20,45 — Agenda celui de-al II-lea Festival de muzică ușoară românească de la Mamaia. 21,00 — Sceneta: „Comisarul e băiat bun”. De Courteline — în românește de And. Bourdier. 21,50 — Filmul documentar „Adevărata putere”. 22,10 — Cîntecul orchestrei „Edmunda Ross”. În încheiere: Bulleții de știri, sport și buletin meteorologic.

Cum e VREMEA

Ieri în țară: vremea mai mult ușor instabilă, cu cerul variabil, mai mult noros în jumătatea de nord-vest a țării. Au căzut ploți temporare și sub formă de averse însoțite de descărcări electrice în toate regiunile țării. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Prezidiul intensificării în Moldova, predominant din sectorul nord-vest. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 20 grade la Oradea și 17 grade la Intersura Buzăului. În București vremea a fost ușor instabilă, cu cerul mai mult noros. Au căzut ploți temporare. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura maximă a fost de 21 grade. Timpul probabil pentru următoarele trei zile: 19 și 20 și 21 iulie. Vremea se menține ușor instabilă în început, apoi se ameliorează. Cerul schimbător, cu mici averse. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura maximă va fi cuprinsă între 16 grade și 20 grade. În București și pe litoral: vremea se menține ușor instabilă în început, apoi se ameliorează. Cerul schimbător. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura ușor variabilă.

ÎN SĂLILE DE AȘTEPTARE

Clujeanul e un om cu un spirit gospodăresc. Nu e nevoie de nici un efort pentru a constata acest adevăr și cei străini de partea locului intră în posesia lui la exact un sfert de oră după sosire. Microbuzul care te aduce de la aeroport te lasă pe o stradă principală, unde îți se oferă o imagine plină de pitoresc: printre masele și amonții se înalță în direcții contrare, pe fișia lățimii din mijlocul străzii, gospodine vîtnești, cu șortul prins în față, seamănă petunii și panselii, în timp ce nuriile lor răsoacele și lapa pămîntului, iar nepoții se grăbesc cu stropitoare în mîna, făcînd naveta între curte și clădire. Dacă strada a devenit pentru clujean un fel de grădina proprie, cultivată cu pasion de horticulturii și este, e de presupune că instituțiile de utilitate publică, la care oare oamenii așteaptă rezolvarea anumitor probleme, se bucură de o grijă asemănătoare. Este și firesc de așteptat să se crezee cetățeanului — și prin amenajarea atență a cadrului exterior — sentimentul de ospitalitate, de primire caldă, atunci cînd te bucuri de mină pașii spre diferite instituții.

„Dacă plecați din Cluj, vă sfătuiam să luați trenul. Nu pentru că am avea vreo prejudecată împotriva călătorilor aeriene sau pentru că mașinile I.R.T.A. ar avea un inconvenient. Dar mă gîndesc la timpul pe care îl vei petrece în așteptarea decării (presupunînd că nu sosești doar cu un minut înainte de ora fixată). În sălile de așteptare ale gării ești pus să-ți petreci timpul instalat într-un fotoliu confortabil, să aștepti liniștit o carte pînă la sosirea trenului. Derdălele vinilor filtratează în lumină doar cîte e necesar, măsutele rotunde acoperite cu plus țîi oferă mici vase cu flori, scrumiere, și cu toate că băutura generală a decorației e cam înăcrășată (ai impresia, uneori, că ai venit în vizită la niște rude mai în vîrstă, care nu și-au schimbat de mult mobilierul), există totuși această atmosferă primitoare, odihnitoare. Pe cînd, dacă vrei să pleceți de acasă, trebuie să vă pregătiți să asupliniți razele vîntoase și agnăvitatele curajului soltare — după anotimp! Improvizată sala de așteptare nu vă poate oferi decât un adăpost precar, cu două-trei bănci scîrbitoare, pe care călătorii trebuie să se așeze cu rîndul. Cîntecul este mai frecventate (și de altfel cu totul nefiresc) deosebi ca spațiu, dată fiind

mulțimea călătorilor ce circulă cu autobuze în cuprinsul regiunii) se vede treaba că aici problemele de menajare au fost date uitării. Cîndva, un decorator bine intenționat (deși, decorem bine se știe, în artă bunele intenții nu sînt deloc suficiente), a pictat pe perete un fel de istorie a transporturilor, desenînd — neînșurat — căruța locomotive, avioane. Dar aceasta nu conferă încă peria o finuță estetică, mai ales că impresia dezagreabilă este sporită și de dezordine.

Aflat la TAROM (să semnalăm eleganța modernă a sedului din centrul orașului), în gară sau la O.N.T., viitorul călător e dispus și interesat să primească — prin mijloace vizuale, diferite — informații cu privire la planificarea turistică, să afle cîte specific ale localității și frumusețea specifică ale localității sau regiunii respective, să primească fotografii peisagistice ori afișe îmbietoare. El bine, în afară de două-trei peisaje aflate în sala de așteptare a clasei I din gară, clujeanul este cu totul lipsit de această eficiență și educativă informare. Cît e de dornic localnicul să urmărească fotografia ori grafica turistică se poate deduce și din numărul constant de cetățeni care privesc vitrinele exterioare — reușite — ale oficiului de voiaj. În schimb, atunci cînd O.N.T.-ul vrea să invite la drumeție, etalează în vitrina un soi de peisaj miniatural confecționat cu stîngăcie, de un gust cel puțin îndoielnic.

Așteptîndu-și la medic, o-mul suferind este îndrîuit să-și deoarească o ambianță plăcută, liniștitoare, un scaun sau un fotoliu confortabil. Nu e totul (deși e foarte mult) să aștepti, așa cum se întîmplă la policlinică nr. 1 de pe str. Constantin. Poate mai mult e ca în oricare alt loc, se cere aici contribuția curții și a luminii la crearea unei atmosfere — optimiste. Las spune. Specialiștii au studiat efectul psihologic al culorilor calde (pe gama de roșu) și al celor reci (verde, albastru) și în funcție de aceste studii, au fost colorați pereții și tapiseria mobilierului unor policlinici. O experiență pilduitoare o oferă în acest sens amenajarea policlinicii de întreprinderi sau a centrului de hematologie și transfuzie — ambele aflate în clădiri nou construite. Întrînștețu a celor o combinație armonioasă a culorilor (galbenul

crem sau veridul lînăștior al pereților, bleu, negrul și roșul taburetelor, colorul mozaicului venețian al pardoselilor) și o bună folosire a materialelor noi (măsuțele plătate cu melamină, tapiseriile din vinilîn, schelele metalice ale scaunelor). Iar la centrul de hematologie poate fi privită cu reale satisfacții estetice o friză decorativă, care înfățișează cu simț artistic imagini din activitatea respectivei instituții sanitare.

Există, fără îndoială multe, foarte multe posibilități de a decora în mod original și interesant un hol public. Un exemplu ni-l poate oferi însuși statul popular orășenesc, al căru hol de audiență adăpostește cîte o mică expoziție, schimbătoare periodic, în care se prezintă diverse realizări obținute pe plan economic, cultural, sanitar în localitate. În zilele în care ne aflăm la Cluj, întreprinderile de industrie locală își prezintă pe panourile inovatorilor și inovățiile, prin diverse fotografii, grafice, machete sau chiar produse. Ideea nu se pare excelentă și dacă ea ar fi fost transpusă cu mijloace decorative mai moderne și mai ingenioase — nu ne veneșul panou îmbrăcat cu pînă plisată și împrejmuit cu un volan încrețit — ar fi putut fi socotită pe de-a-niregul reușită. Mi s-a părut, de altfel, că am înțeles în mai multe instituții clujele o concepție cam învechită în decorarea interioarelor: pereții sînt zugrăviți cu ferfel de flori și frunzulițe, la ferfelotele sau draperiile grele din plus, fotoliile sau scaunele sînt masive, greoaie și orice încercare de ornămîntare e înăcrășată, barocă. Să dăm drept exemplu anticamera ofițerului străin civil, amenajată cu evidentă bunăvoință, dar dublă de pompoasă. Sau „Acasă de modă a Cooperativelor”, drum nou” de str. G. Dojor. Urși, ea excelează prin soluții ornamentale de mult depășite, desuete.

Cum spuneam însă, în clădirile de curînd construite — și mai amintim hurînd complexului studentesc sau centrului de reparații pentru televizoare — elementele unei concepții inovatoare moderne în decorarea interioarelor publice au primul cuvînt de spus. Să sperăm că tot ele vor avea, pretîndenți, și ultimul cuvînt.

Sanda FAUR

Cursurile de perfecționare a profesorilor

(Urmare din pag. I-a)

de perfecționare, eșalonat pe 3 ani, care să asigure pregătirea profesorilor de agricultură.

În vara anilor 1962 și 1963, la aceste cursuri profesorii s-au pregătit pentru predarea lecțiilor de agrofototehnie, horticultură și zootehnie. La cursurile din vara aceasta, organizate în toate regiunile, profesorii vor fi pregătiți pentru predarea lecțiilor referitoare la chimizarea, mecanizarea și electricizarea agriculturii, organizarea unităților agricole socialiste — capitole pe care le vor preda pentru prima dată, în viitorul an de învățămînt, elevilor din clasele a VIII-a.

Pentru cadrele didactice din regiunea Argeș cursul de perfecționare se desfoară la Rîmnicu Vilcea, în localul școlii medii nr. 2. Participă aproape 400 de profesori.

Programa actualului curs este axată în întregime pe programa obiectivului „Agricultura” pentru clasa a VIII-a. Ea cuprinde expuneri, lucrări practice și seminarii asupra temelor principale din domeniul chimizării, mecanizării și electricizării agriculturii, al organizării întreprinderilor de agricultură socialiste, aprofundîndu-se temele de bază pentru activitatea viitoare la catedră. Astfel, la capitolul chimizarea agriculturii sînt tratate teme importante ca: cunoașterea celor mai eficiente îngrășăminte utilizate în țara noastră, aplicarea îngrășămintelor în condiții variate de sol și la diferite culturi. Introducerea îngrășămintelor bacteriene, folosirea substanțelor chimice în combaterea bolilor și dăunătorilor culturilor agricole, importanța și modul de aplicare a insecticidelor și fungicidelor. Toate expunerile teoretice sînt completate cu lucrări de laborator pentru recunoașterea diferitelor substanțe (îngrășăminte, amendamente, substanțe toxice) precum și cu demontstrări practice de preparare a diferitelor soluții etc. În cadrul capitolului mecanizării și electricizării agriculturii, profesorii de agri-

cultură studiază, teoretic și practic, cele mai noi și mai productive mașini folosite în unitățile agricole din țara noastră. Multe din lucrări sînt însoțite de demonstrații practice pe teren cu mașinile în lucru. Se fac în cadrul exemplificărilor care se desfășoară în condiții reale luate din domeniul horticulturii și viticulturii, ramuri specifice regiunii Argeș. La lecțiile, seminariile și lucrările practice consacrate problemelor organizării unităților agricole socialiste, profesorii de agricultură studiază și aprofundază structura tehnică și organizarea a acestora, modul cum se întocmesc planurile de producție, cum se aplică normele și se urmărește eficiența economică.

Un loc important în cadrul cursurilor de perfecționare îl ocupă problemele de metodica a predării lecțiilor de agricultură. Pe baza studiilor

Pe poarta uzinei numai produse de bună calitate

(Urmare din pag. I-a)

O rezervă însemnată pe care încă nu am valorificat-o în suficientă măsură este evidența și cunoașterea operativă a cazurilor care duc la apariția unor defecte de calitate. Ce ne-am propus să facem în acest scop? Am început cu sortimentul tablă decaapată. Aici s-au introdus fișe de urmărire a producției pe lot și schimburi. Acestea se datorează maiștrilor, inginerilor, șefilor de echipă și laminatorilor să ia măsuri imediate pentru înlăturarea oricărui defecțiunilor de calitate cum sînt: unduțituri nepermise, aspect necorespunzător etc.

Alt factor hotărîtor în ridicarea calității produselor noastre este colaborarea tehnică mai strînsă dintre inginerii și chimiștii care conduc direct producția și cei din serviciul controlului tehnic de calitate. Colecțiunile servigiului C.T.C. și-a sporit exigența, nu mai „închide

ochii” atunci cînd observă că se produce tablă de proastă calitate, iar cel de la laminare este permanent controlat în ce privește felul cum înlătură semnalările făcute de controlul tehnic de calitate.

Uzina noastră, modernizată în prezent, utilizând echipamente permanente capacitate, introduce în toate capacitățile, care nu creează posibilitatea să obținem tablă în sortimentele cele mai variate și cu proprietăți calitative ridicate. În prezent, alături de noile utilaje automatizate și mecanizate care funcționează din plin, sînt în curs de montare noi instalații care vor contribui într-o măsură și mai mare la îmbunătățirea calității tablăi.

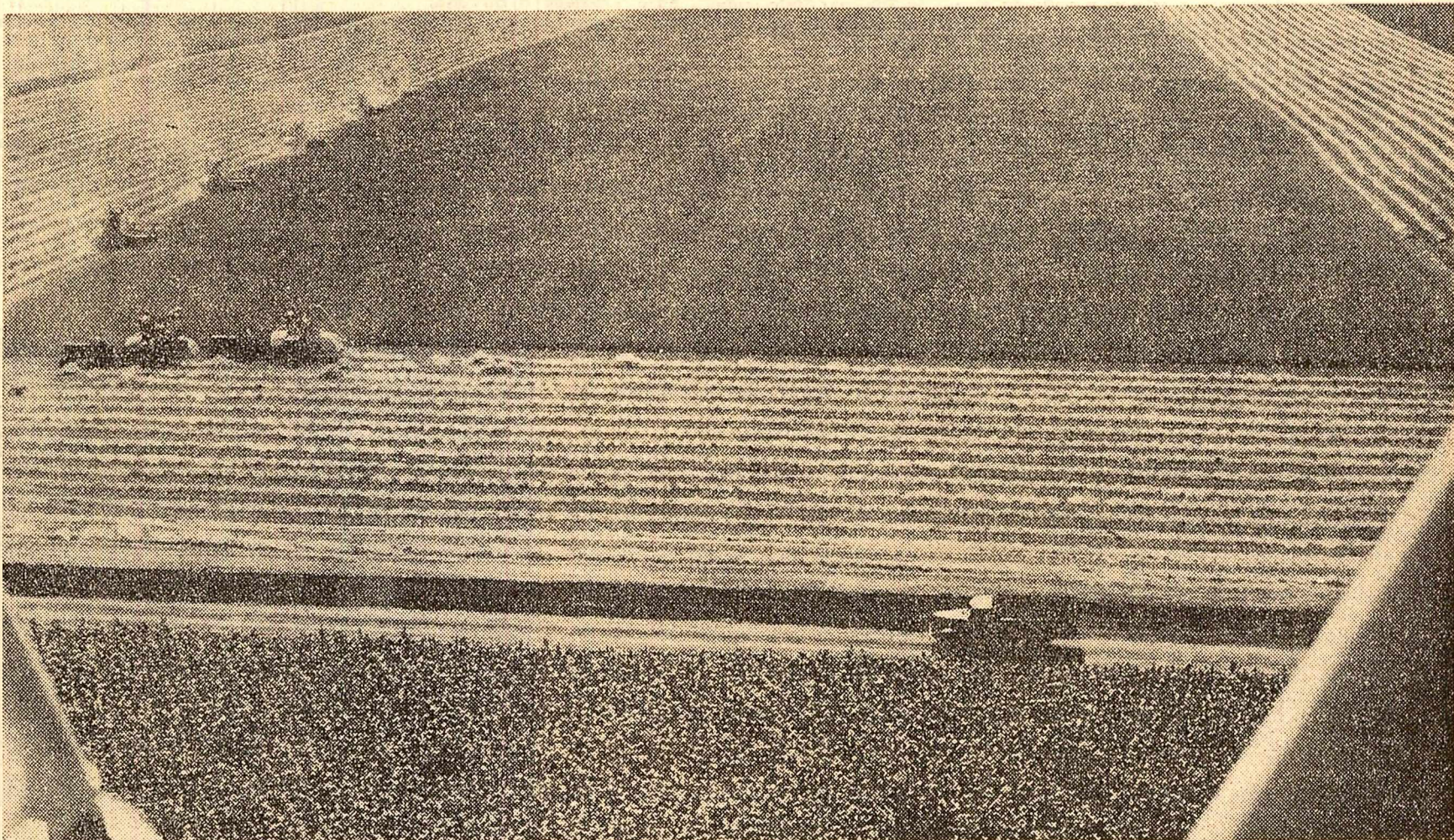
Întîmpinăm cea de-a XX-a aniversare a eliberării patriei hotărîți să dezvoltăm experiența dobîndită pînă acum, să adăugăm succesele înscrise pe graficul întrecerii în cinstea măreței sărbători a poporului nostru noi realizări.

DOBROGEA!

de Geo BOGZA

DOBROGEA!

- I Despre vechea mea dragoste pentru pământurile dintre Dunăre și Mare și despre bucuria cu care mă întorc acolo de fiecare dată.
- II Scurtă evocare a morilor de vânt și prezentarea unei mori moderne pusă în funcțiune de o mie și o sută de electromotoare. Ceasuri cu cuc și ceasornice electronice.
- III Pământul de granit, de calcar și de loess al Dobrogei a impus constructorilor socialismului o grea bătaie. Despre marea elocvență a cifrelor mari și despre nu mai mica elocvență a cifrelor mici. Citiți cu atenție acest capitol.
- IV Terasări, îndiguiți, irigații și iar terasări. Treptata înfrângere a elefanților geologici de către elefanții tehnici. Noua forță și noua frumusețe a Dobrogei.
- V Succesivele conectări ale Dobrogei cu spațiul carpatic. Mircea cel Bătrîn, Anghel Saligny, Mihail Eminescu. Sistemul energetic național.
- VI Itinerare pe șosele asfaltate. Tulcea, Năvodari, Adamclisi. Mările interioare ale Dobrogei.
- VII Confruntări între cele mai vechi civilizații de pe țărmurile mării și civilizația socialistă. Istria și Mamaia. Nostalgia trecutului și nostalgia viitorului. Dobrogeal Dobrogeal

Ogoarele

Dintre neliniștile care mă cuprind când presupun că îndepărtatele ere geologice ar fi putut da țării noastre o altfel de alcătuire, că ar fi putut călători de la Brașov la Sibiu fără să am în stînga, tot timpul, splendoarea Munților Făgăraș, că Olul n-ar fi traversat Carpații, că Siretul ar fi fost singurul riu al Moldovei, că Bistrița n-ar fi curs pe acolo și nimeni nu și-ar fi putut-o închipui, dintre toate aceste neliniști — pe care mi le provoc pentru ca la brusca lor întrerupere mai aș dănci să-mi fie respirația și fericecă — nici una nu-i altă de gravă, punându-mi toată ființa în stare de alarmă, ca aceea care mă prinde la gîndul că s-ar fi putut să nu existe Dunărea și Marea și, între ele, pământul ciudat și violent al Dobrogei.

Un bărbat închinându-și, în noaptea lui de dragoste, altfel alcătuită fiind femeștii, cu pieptul lipsit de rotunjimea sînilor, n-ar putea fi cuprins de o tristețe mai mare decît aceea care mă cuprinde pe mine la gîndul că Bărăganul n-ar avea sîrșiți, că după imensa și monotona lui întindere n-ar izbucni, dincolo de brațul leneș al Dunării, țara de calcar și de foc a Dobrogei, fierbinte, pasionantă, plină de contraste, după care începe apoi, imensă și veșnic tălăzuită, marea cea mare.

O clipă e destul să mă gîndesc că toate acestea s-ar fi putut să nu fie și simt că ființa mea amputată, visul, respirația, lanțurile lui sînt deodată interzise și, neliniștit și pe jumătate sufocat, încep să mă zbat în căutarea unei soluții. Mai mult decît orice altă realitate a spațiului în care trăiesc, dacă mă Dobrogea n-ar fi existat, ea ar fi trebuit inventată.

Dacă vreau să-mi aduc aminte pământul, nu imaginea lui globală care îți poate trezi sub bolta frunții un sunet profund de orgă, ci existența lui unită și tandră, așa cum se face cunoscut celor ce-l simt prin țalpa goală a piciorului, atunci îmi aduc aminte Dobrogea.

Nu m-am născut și nu mi-am petrecut primul ani ai copilăriei acolo, totuși, cînd vreau să mă revăd copil care descoperă prin simțurile sale uriașă rediitate a lumii, mă văd cu picioarele goale, rănite de pietre și mărcăni, interceptate de șopirle sperioase și unduitoare, în pulbera fierbinte a Dobrogei.

Mulț mai tîrziu am descoperit Carpații, mulț mai tîrziu am descoperit Ardealul, mulț mai tîrziu am început să iubesc Bucovina. Dobrogea a fost cea dintîi și cea mai mare dragoste a mea. Ea mi-a transmis ființa care, în locul schemelor abstracte, cu adus din timp în timp în mine ceva din realitatea lumii.

De pe întinderea ei am privit întâia oară, cu senzația și sentimentul infinitului, albastra tălăzuire a mării.

Sub stelele ei enorme am simțit bogăția incalculabilă și incorruptibilă a universului.

Dar fiorul istoriei? Era destul să mă prindă a-murgul priente mulți și ciudații tumuli ai stepii dobrogene, pentru ca în cazul meu să ajungă tot felul de șoapte, venind din cel mai îndepărtat trecut.

Doar mulț mai tîrziu, cînd am stat treaz sub stelele Egiptului, am mai auzit șoapte altfel de stăruitoare ale vechimii.

Fiorul și conștiința cosmosului, fiorul și conștiința istoriei au năvălit asupra mea din cerul plin de stele, din pământul plin de zvonuri al Dobrogei. Pe întinderea ei am lucat cunoștință de mine însumi, de existența mea în lume și de existența lumii în mine. Numai o dragoste mare te poate duce la comuniuni atât de adînci și acesale.

Fire înclinată spre meditație și în același timp spre violență, eu am găsit în pământul mediativ și violent al Dobrogei cea mai potrivită hrană a

spiritului meu și am iubit-o cu o mereu reînnoită pasiune.

Cînd, mai tîrziu, alte frumuseți ale lumii m-au captivat, s-a putut să o uit o vreme și chiar m-am temut că n-o voi mai putea iubi, sîrșacă și umilă, cum îmi apărea din depărtare. Dar era destul ca podul de la Cernavodă să mă treacă iarăși spre deaurile ei, pentru ca o dată cu marea vîpăie ce le încingea, calcîndu-le aproape, totul să rezbucnească în mine. Cum de mă putusem îndoi o singură clipă? Și mă regăseam pe întinderea ei, printre ciulinii și șerpri ei, ca un rege scit întors acasă.

Am străbătut odată, în Munții Boemiei, pe valea unui riu, priveliști dense și fastuoase. Castele răsarău, la cîte o colitură a drumului, pe promontorii stîlcoase, și urcam cîte patru sute de trepte pînă în turnul lor, trebind prin săli în care se mai păstra, asemenea unor grele brocaturi, amintirea unui rege de demult și a celor patru regine ale lui.

În noaptea următoare, Dobrogea — numai mărcăni și deauri de calcar — a izbucnit cu totul pe neasteptate din singele meu.

Boemia nu-i un pămînt de trei parate, în munții ei — de altfel din aceiași vechi neam cimmeric ca și munții Dobrogei — s-a descoperit înția oare radioactivitatea materiei. Totul acolo e dens și plumburiu: păduri, castele și legende, o lume pînă de grele amintiri, ca apele unei oglinzi venetiene.

Acolo, înconjurat de umbrele unui ev mediu somptuos, foarte aproape de Praga, de cețurile Viltavei, de faimosul pod al regelui cu patru regine, citeva săpămîni de-a rîndul n-am vădit decît la Dobrogea, la pămînturile ei pirjolite de soare, săbatice și ciudate. Atunci, mi-am dat seama cît de mult o iubesc și că pe oriunde voi peregrina, dorul de ea mă va cîmbe în cele din urmă.

În cursul zilei mă înconjurau tapirerii, porțelanuri, pamplii cu arme din vremea cruciadelor, toată acea lume crepusculară peste care își va fi purtat rețina de catifea visinie un poet ca Rainer Maria Rilke. Iar seara adormeam cu gîndul la Dobrogea și surdădem în vis, cum surd îndrăgostii cînd visează că părul iubitei se revarsă pe aceeași penă.

Pe fata aceasta ciudată, fiică de rege get și de dansatoare tătară, eu am iubit-o demult, de cînd umbra cu picioarele goale prin țărîni.

Cum n-aș iubi-o acum cînd, cu altă demnitate, își ridică din pulbere și tălpile și fruntea?

Am să vă spun o poveste cu mulț multe mori de demult și cu o moară din zilele noastre.

Morile de demult erau mori de vînt, adică unele din cele mai ciudate construcții din cîte au dat la iveală oamenii pe țara pămîntului. Ciudațenia lor, o enormă hibriditate, venea din faptul că a vînt înfățișarea unor case, adică aparținînd pămîntului prin temeiul tehnice, erau în același timp înzestrate cu mari aripi, ceea ce ar fi însemnat că sînt menite aerului. Probabil că numai în îndepărtatele ere preistorice, cînd unele reptile au început să zboare, se vor mai fi văzut pe planeta noastră atari ciudațenii. Dar nu pot spune că nu-mi plăceau. Și de fiecare dată le adresam un salut prietenesc, mai ales că în treaba asta era amestecată amintirea celui erou literar care, de cîteva secole încoace, cel mai mult încintă generațiile.

Vechea Dobrogea a fost o țară a morilor de vînt. Pe pămînturile ei ciudate băteau vîzduhul cu marile lor aripi, făcîndu-le să pară și mai ciudate. Le în minte pe acelea din nord care, de pe dealurile rotunde și sterpe dominau Babadagul, și pe

acelea din sud, din văi pietroase care duceau spre Negru Vodă.

Chiar la Agigea, foarte aproape de Constanța, o moară de vînt a mai putut fi văzută pînă acum cîtiva ani, pe fațeta înaltă de unde orașul se zărește, ca o albă și neclintită cetate, în fața mereu mișcătoarelor valuri ale mării.

Revîzînd-o după război, pe cînd bateria Tipitz instalată de hitleriști în prajma ei era un uriaș morman de fierărie, o piramidă metalică și contorsionată a dezastrelor, i-am zîmbit cu oarecare melancolie. Fiindcă, lăsînd la o parte norocul ei personal, ora acestor uriașe și incredibile libelele trecute. Locul lor îl luaseră, la periferia țărmurilor dobrogene, așa-zisele mori de foc, industrii de mîna a trei, greoaie și urite, lipsite de orice poezie.

O, după părăsirea mea de atunci și de acum, morile sînt una din rociidățile acestei lumi care nu pot fi lipsite de poezie.

Dar morile de vînt ale Dobrogei încetau una după alta să-mi mai invitească aripile și n-aș putea spune că nu-mi părea rău. În toamna anului trecut însă părăsirea mele de rău au fost risipite într-un fel de neînchipuit. Atunci, la marginea de apus a Constanței am văzut, abia ieșită din minile constructorilor, o moară. Mărturisesc că niciodată în viața mea nu mi-aș fi închipuit că o întreprindere de măcinat grîul ar putea a-șta scîntă. Dintr-o parte în alta și de sus pînă jos o toată numai poezie. Printre atîtea biruințe ale frumuseții în țara noastră, în domeniul în care mai înainte nimeni nu se gîndea la frumusețe, Combinatul de morărit și panificație din Constanța — cum i se spune oficial — poate fi privit ca un simbol și merită a fi lăudat ca atare.

Am spus că o toată numai poezie, dimensuni, proporții, culori, dintr-o parte în alta și de sus pînă jos, dar abia înăuntru îți dai seama de perfecțiunea și ritmul fiecărui vers din sutele care o alcătuiesc. De fapt, sînt o mie și o sută...

Cînd, mai de mult, am scris o carte despre Valea Jiului, am intitulat unul dintre capitole: O mie și o sută de moare. Altele erau — și mi s-au părut multe! — electromotoarele care dădeau viață văii, pînă în mișcare ascensoarele, funicularile, pompele, ventilatoarele și toate instalațiile ei, de la Lonea la Lupeni.

Dar de la Lonea la Lupeni sînt peste patruzeci de kilometri!

Moara din Constanța este și ea pusă în funcțiune de o mie și o sută de electromotoare, dar ele se găsesc — toate o mie și o sută! — într-o clădire lungă de 120 și înaltă de 22 de metri. Acest singur fapt ne obligă să ne dăm seama cît este de mecanizată și automatizată, înzestrată cu tot felul de mașini ingenioase, într-un cuvînt, ultimare.

Iar bobul de grîu, pentru a fi prefăcut în făină, parcurge în acest spațiu — 22 X 120 metri — nu mai puțin de cincisprezece kilometri... Transportoare cu lanț, transportoare elicoidale, conducte pneumatice și-l trec pe rînd unele altora și-l poartă de

la parter la ultimul etaj, iar de la acesta din nou la parter, de zeci de ori în sus și în jos, ducîndu-l de pe teriza cintarelor automate în pneumoseparatoare unde un curent de aer absoarbe corpurile ușoare, apoi în tîlcările cu discuri și mesele densimetrice care roadu geologiei ceea ce este al geologiei, înălțîndu-le cele mai mici bobite de piatră, apoi grîul suferă o primă și cu totul imperceptibilă decojire, ca și cum un om ar fi abia atins pe umeri cu virful degetelor de cel ce mult mai tîrziu îi va arăta adevărata lui forță, în fine în mașinile de spălat un neîntrerupt șuvoi de apă înlătură și ultimul fir de praf, iar după toate aceste acțiuni, care l-au surprins și într-un anume fel l-au obosit, e dus în celulele de odihnă unde, sub strictă supraveghere în ceea ce privește temperatura și umiditatea, rămîne douăzeci și patru de ore și numai după aceea suferă o a doua decojire, și iarăși este purtat în sus și în jos, între parter și ultimul etaj, ridicat, coborît și iar ridicat, în care timp suferă o a doua umectare, în care timp face cunoștință cu coloanele de condiționare unde îl învîduie un aer încălzit la 80 grade, după care, cîntărit în partide de cîte o sută de kilograme, dar nu înainte de a fi fost trecut prin mașina de periat, este dus de mari coloane aspiratoare spre primul vînt. Iar valurile, douăzeci și șapte la număr, un fel de mașini cibernetiche în miniatură, cu becuri care se aprind și se sting, se învîduie sub o lumină de vis, într-o sală așternută cu linoleum verde pastel.

Drumul de la roabă la avion nu este mai lung decît acela de la vechele mori dobrogene, de apă, de vînt sau de foc, la această uriașă încălțătoare și minuțioasă, în interiorul căreia bobul de grîu parcurge un drum de cincisprezece kilometri. O mie și o sută de electromotoare, de toate mărimile și de toate micimile, o pun în funcțiune...

Din tot ceea ce este umitor în această moară, tubulatura ei întrece orice închipuire. Coloane pneumatice leagă un etaj de altul, o mașină de alătură surprîndu-te cu multitudine și culoare lor, ca cîrțile unui robot gigantic și elegant. În sala grîurilor, zecile de tuburi ce coboară din tavan la fiecare mașină par girurile unei turme de girale care ar rumega liniștit sub lumina neonului. În schimb, în sala sitelor plane este altă precipitare, încît m-am simțit îndreptățit să o numesc acceleratulul frenetic.

Pentru a putea cere, cu acea bruscă mișcare — alt de cunoscut mie din anii copilăriei cînd am privit cîrmind mîiașul sau făina sute de vrede nice femei ce acum își dorm somnul de veci în cimilitrele țării — cantități industriale de făină, sitele combinatului, mari scîntări de aluminiu, înțerate unul după altul încît par vagoanele unui tren de lux, sînt agitate mecanic, fără o clipă de repaus. Necontenit lor călătorează într-o parte și alta, aceeași și aceeași și parcă tot mai repede, își dai senzația unui accelerat al cărui mecanic, cuprins de beția vitezi, ar alerga cu trei sute de kilometri pe oră în lungul unei linii fără sîrșiți.

Așa se cere făina, repede-repede și multă-multă, în moara din Constanța în care dacă ai fi fost dus cu ochii închiși, n-aș fi putut crede pe rînd în holul unei aerogări, pe bordul unui transatlantice sau într-o fabrică de șlefuit diamante. Niciodată în viața mea nu mi-am închipuit că o moară ar putea deveni o mașinărie atât de vastă și de minuțioasă și că asta ar include atât de multă poezie.

Pe un perete întreg, a cărui geometrie pare însăși schema rațiunii, becuri și linii luminoase semnalează, ca într-un creier care ar strînge impulsurile nervoase ale unei ființe angajate într-o activitate intensă și inteligentă, tot ceea ce se petrece în interiorul ei. Totul, de asemenea, este înregistrat pe diagrame care, reînnoite la 24 de ore, constituie memoria morii.

Asemenea mori, în care grîul pătrunde cu oarecare trece secundă dintr-un ceas cu cuc într-un ceasornic electronic, se vor constitui și în alte regiuni ale țării, dar cea dintîi și se cuvenea pe bună dreptate Dobrogei. Fiindcă Dobrogea a fost de asemenea cea dintîi în care semănatul și seceratul grîului au trecut din ceasul cu cuc al loturilor individuale în marea ceasornic electronic al agriculturii socialiste.

III

Pe hărțile de prin școli, care înfățișează pe oile un perete toată întinderea lumii, cele cinci continente plutind — maro, roscate, verzu — în imensa albastrime a oceanelor, țara noastră o cuprîie mai puțin loc decît o palmă, iar Dobrogei îi revine spațiul unei unghii.

Și totuși, pe unghia aceasta de pămînt, cite contraste!

Munții de granit ai Măcinului — martori ai u-

nor vechi ere geologice, singurii care aveau înțînă în partea aceasta a lumii cînd restul nu era decît o infircoșătoare întindere de apă — se întindea cu miriada și fastuoasă Delta a Dunării, care alcătuiește din aluviunile fluvului, sub privirile noastre, cele mai noi pămînturi ale continentului.

Înselele întindere de apă și de stuf ale Deltei, paradisul păsărilor călătoare, ce străbat în fiecare an mil de kilometri, trebind în zbor peste gurile Nilului, peste Mediterana, peste Acropolis și Olimp, se învecinează cu nisipurii pustii prin care își tirie burta de os brocștele testoașe.

Dar Munții Măcinului și Delta Dunării nu alcătuiesc decît partea de nord a Dobrogei. Pe întinderea ei mai este loc pentru dealuri, unele acoperite cu vii, ca acelea de la Niculișel, altele, cărora cu le spun africane, goale și înverzite de arse de soare. În fine, Valea Carasu, ai cărui pereti, cu cit se apropie de sîrșiți, cresc în loc să scadă, ridicîndu-se prăpăstios deasupra Dunării, desparte nordul accidentat de sudul alcătuit din succesiunea unor vaste terase, pe întinderea cărora te învîduie număidecî singurătatea, miresmele și vraja cea mare a stepii.

Înconjurată din trei părți de cele mai mari ape ale țării, mîngîiată de valurile Dunării și ale Mării, învîduită în foșnetul lor epic și imens, Dobrogea suferă cel mai mult de secetă. Dar ciudațenia și violența își face loc și aici. Pe pămînturile pe care cad, în cursul unui an, cele mai puține precipitații, tot acolo cerul revarsă, ca o enormă gură de balaur, cea mai mare cantitate de apă dintr-o zi. Nu în Bucovina unde plouă mult, nu în lungul marilor riuri ale țării, ci de pe fata arsa de secetă a Dobrogei au dispărut, de-a lungul vremii, cele mai multe sate, cele mai multe turme și ciobanii lor, sub catastrofele viuturi ale apelor, uneori în urma unor ploii căzute din senin.

Ciudață și plină de violență este firea Dobrogei. De cum treci Dunărea, pui piciorul pe altfel de pămînt și respiri altfel de aer decît în restul țării. Razele soarelui înving ca pe niște captoare spinăre enormeilor elefanți de calcar care alcătuiesc jungla ei geologică. Un vînt fierbinte — căruia oamenii i-au spus Vîntul Negru — bate întregă vîra, iar toamna sulfă cu altă furie de parcă ar vrea să muture totul de pe fața pămîntului.

Pe soluri de granit, de calcar și de loess al Dobrogei, sînt în mod izbitor alte condiții climatice și alte condiții de viață decît în restul țării și chiar decît în întreg continentul european. Între Dunăre și Mare și-a făcut loc o fișie de pămînt asiatic, dînd la iveală priveliști de o aspră frumusețe și înțînă întreaga viață sub puterea, sub vraja și sub violențele ei.

Dobrogea contradicție și violentă, așa cum au cunoscut-o generațiile, a impus constructorilor socialismului o grea bătaie. Dar locmai pentru că bătaia a fost atât de grea și a necesitat o extraordinară concentrare de forțe, de energii morale și de mijloace materiale, s-a dobindit — așa cum în altăea rînduri s-a întîmplat în istoria omenirii — una din cele mai mari biruințe.

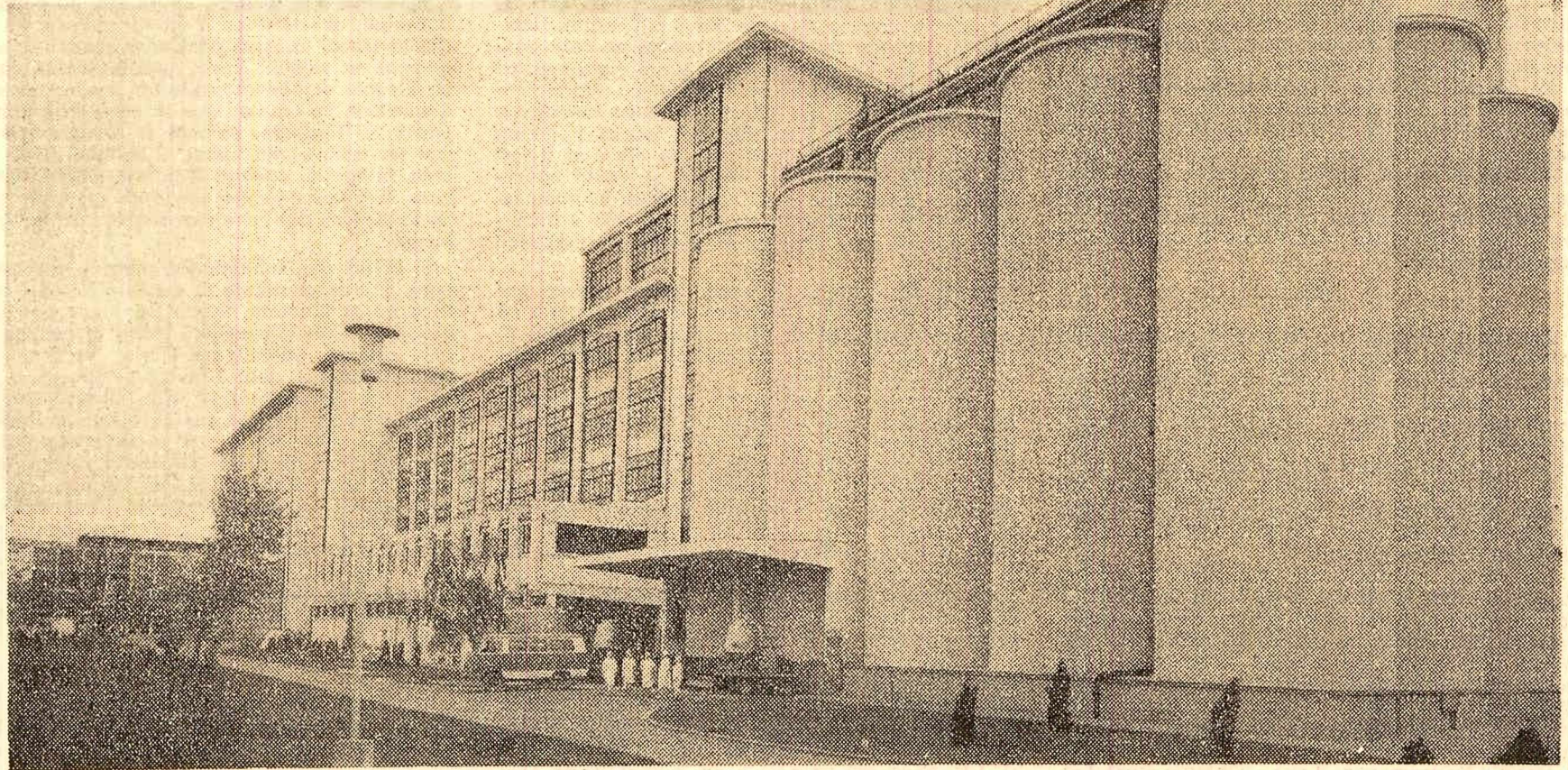
De-a lungul veacurilor, a unui lung număr de veacuri, mulți au simțit pulbera Dobrogei și s-au dus mai departe, dar în acest răstimp numai vînturile și ploaia au modificat solul ei.

Abia în zilele noastre, constructorii socialismului și-au propus, printre atîtea alte mari teluri, să modifice natura violentă a Dobrogei. Agricultură, zootehnia, viticultura, toate sînt chemate să ia parte la această epocă de luptă.

Peate de pe vremea cînd Darius a trecut pe aici, în fruntea uriașei armate a perșilor, pămînturile Dobrogei n-au mai cunoscut o asemenea desfășurare de forțe. Cu fiorul unor mari fapte epice, demne să umple paginile istoriei, am privit de fiecare dată, înaintînd metodic și ordonat pe toată fața Dobrogei, marea armată a colectivităților. Înzestrată cu mașini cum n-a fost nici una dintre armatele ce au trecut vreedată pe aici, ea împune pămînturilor dintre Dunăre și Mare o nouă fecunditate. Terasări, îndiguiți, irigații și iar terasări le scot treptat de sub violențele naturii, cu gîndul de a le preface într-o grădina.

Am cunoscut bine vechea Dobrogea și nicăieri nu era mai mult sărăcie decît în satele ei, cu ogrăzi fără garduri în care vijelia îngrămădea mărcăni, cu multe gospodării lipsite de statornicie, așteptînd parcă să le ia și pe ele vîntul. Ceva vechi, foarte vechi, și totuși mereu provizoriu, părea a fi viața țărmurilor dobrogeni.

O, dacă azi se poate vorbi de un miracol în Dobrogea —

...în locul morilor de vînt

DOBROGEA! DOBROGEA!

și au fost cîteva miracole acolo — în primul rînd trebuie să se vorbească despre satetele ei. Pentru cei care cu aminiții vechi de numai cincisprezece, douăzeci și de ani, sînt de necunoscut.

De la Hirsova la Constanța și de la Constanța la Negru Vodă, de la Ostrov la Constanța și de la Constanța la Cernavodă, am trecut de curînd prin zeci de sate, umplînd de nouă lor față, de ordine și bunăstare lor. Sînt de vorbă cu o mulțime de oameni, cu președinți de gospodării colective, cu ingineri agronomi și zootehniciști, am aflat tot felul de cifre care, ca și cele o mie și o sută de motoare ale morii din Constanța, dovedesc că de mare este saltul înălțat de Dobrogea din memoria toamnei a anului 1957, cînd a rădicat, înaintea tuturor celorlalte regiuni, steagul colectivizării totale.

Astfel, de la inginerul Liviu Tătaru, maramureșean stabilit în Dobrogea, președintele gospodăriei colective din Cumpăna, am aflat că acolo se pun în incubatoare în fiecare an, 260.000 de ouă din cele 400.000 pe care gospodăria le obține de la găinile ei. Nu m-am apucat să număr pescărușii care planează în lungul litoralului nostru, dar probabil sînt cu mult depășiiți de puile colectiviștilor.

De la doctorul Savu Timariu, om de știință, de la stațiunea experimentală agricolă Dobrogea, am aflat că faimosii berbeci merinos de Palas, care au îmbunătățit rasa oilor în toată regiunea, pot a ajunge pînă la greutatea de 150 de kilograme și pot da 24 de kilograme de lînă într-un an. Pe fiecare centimetru pătrat din pielea acestor berbeci crește de 2.000 de fire și 50 microni la cei din neamul inferior. E drept că și trăiesc bine: doi litri de lapte și două ouă de găină pe zi, în afară de două kilograme de nutrețuri concentrate, la care se mai adaugă morcovii și lucerna.

De la Menat Sadî, președintele gospodăriei colective din Tătaru, decorată cu Ordinul Muncii clasa I, ei însuși decorat cu același ordin, om foarte simpatic și care m-am împrietenit, ca și inginerul zootehnist al gospodăriei, Barța Mihai, ardelean din cele Șapte sate, care din 1957 trăiește printre țăriși și le-a învățat limba, și nu l-am părăsit decît cu miinere, am aflat că gospodăria a avut în 1963 un venit de cinci milioane și jumătate de lei și că fondul ei de bază urcă la 7.120.000 lei.

Dar la Topalu, unde președinte este vestitul Nicolae Gaidăgău, fost cioban care azi crește o turmă de 12.000 de oi — păzite de ciobani moderni care duc o dată cu ei, pe întinderea stepelor dobrogeane, muzică aparator și tranzistori — venitul a fost de șase milioane, iar fondul de bază de 12.600.000 lei.

În această comună de pe malul Dunării a trăit, între 1875 și 1931, un învățător cu numele de Dinu Vintilă. Fiul său, doctorul George Vintilă din București, colecționar de opere plastice, uitit de noua înălțare a satului natal, i-a donat în 1960 toate tablourile strîne în timpul vieții. Astăzi, în afară de uriașul lui turmă de oi, Topalu se mîndrește cu un muzeu de cîini camere mari, luminate cu nea, în care se găsește piese originale de Gîrboșescu, Ștefan Henția, Octav Băncăluță, Camil Răduș, N. Dăscăluță, Ștefan Luchian, Ștefan Popescu, G. Petrușcu, Francisc Sirato, Ștefan Dumitrescu, Marius Bunescu, Steriade, Pallady, Ciucurencu. Tonitza singur ocupă, cu nouă tablouri, un perete întreg.

Comuna Topalu nu-i inventată de mine; ea se află pe malul Dunării, între Cernavodă și Hirsova, iar dacă s-ar afla — și merită să se afleze! — cei nouă kilometri care o despart de șoseaua Hirsova—Constanța, mi se dăruie și străini care se îndreaptă spre litoral cu mașina n-ar ezita să copleșesc la dreptă, îndreptîndu-se spre acest uitor muzeu sătesc. Dobrogea l-a meritat cu prisosință, fiindcă mult l-a atras pe pictori, cu pămînturile, apele și oamenii ei, iar aceștia mult au iubit-o.

Dar să ne întorcem la cifre. De la Nicolae Hudeanu, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective din Comana, am aflat că prin 1950 gospodăria lor producea 500 kg de grîu și 580 kg de porumb la hectar, iar că din 1960 încoace n-au obținut mai puțin de 2.200 kg de grîu și 4.000 kg porumb. Chiar în 1962, cînd în multe locuri din Dobrogea n-a plouat de la 2 mai pînă la 14 noiembrie — de la 2 mai pînă la 14 noiembrie! — tot au obținut 2.200 kg grîu și 3.017 kg porumb.

Și cum așa a fost pretul din lor, iar așa a fost datorită nemăpomenitei tenacității a celor ce lucrează pămîntul, care nu l-au lăsat să submoale, care l-au chemat la viață și l-au obligat să revină la viață, înălțîndu-l de la nivelul de apă și aproape șase metri de asfalt. Dar la Medgidia, pe 240 de hectare, cîldările pline de mărăciun, au fost plantați 120.000 de piersici, asupra cărora oricînd poate cădea o ploaie artificială.

Oameni Dunării și al mării cunoșteau gustul altor neamuri de pești: crap, șalău, cegă, morun, nisetri, chefal, scrumbil, stavriț, zargan. Dar în interiorul Dobrogei nu era cunoscut decît gustul corcodușelor.

Acum, în inima de piatră și de foc a Dobrogei, în gospodăriile de stat și în gospodării colective cresc struguri Aluz Ali, cu cîrșirini lungi de patruzeci de centimetri și grei de două kilograme și jumătate. Acum, în inima de piatră și de foc a Dobrogei se culg piersici (Floare de mal, Rază de sare, Elberta, Hala) care pot ajunge pînă la un diametru de nouă centimetri.

Din pămîntul colectivilor s-a rezervat, de asemenea — și bine s-a făcut! — cîte o parcelă pentru pepenii gâbeni care au făcut faima Dobrogei chiar în vremurile ei triste: Zamrăuț, Topatanul, Melemetul, Turchestanul.

Vîntului de stepă nu i s-a putut pune stavilă, nici clima secetoasă n-a fost schimbată, dar folosind datele științifice și puterea a tot felul de mașini, oamenii transformă treptat, cu biruințe și cu înfrîngeri, pămîntul dintre Dunăre și Mare — ciuda unghie de granit, de calcar și de loess — într-un mic paradiz terestru.

Marele paradox din viața Dobrogei, și marea ei suferință, venea din faptul că, fiind înconjurată de apă, era altă de mult prada secetei și setei. La apus și la nord curge Dunărea, la răsărit, înainte de apa sărătată a mării, sînt alicea lacuri dulci dar ce folos? Aici, dumnezeu a mers cum prea departe cu desăvîrșirea uscătuții de apă. Pămîntul său do a parte, apele de altă, fără altă intenție de a lua contact cu țărîmurile decît sub forma mîngîietoare a valurilor Mării pentru poezie, dar prea puțin pentru viața plantelor și animalelor.

De pe întinderea nemărginită a mării norii alunecă pe deasupra munților tocși ai Măcinului și se duc să se stăruie de creștele Carpaților — niște copii pe lângă horștul dobrogean! — aînd naștere Bistriței, Oltului, Mureșului și Ialomiței. Iar pe fața Dobrogei curg — cine a auzit de ele? — Casimcea, Tărlia și Telița.

Pe fața Dobrogei, plame și oameni și animale au suferit amarnic de sete.

Cu treizeci de ani în urmă, în paginile intitulată „Tara de Foc” scriam: Poporele Dobrogei cunoscu setea. Pe dealurile de calcar și sub cerul de albastru al zilelor de vară, setea o realitate temută... Și mai scriam: Un sat însemnat mai înălți de toate o ființă, așa cum un atom însemnat mai înălți un electron central, pozitiv.

Fîntînile, de fapt cîșmele, erau toate vechi, de pe vremea turcilor. Oriunde se găseau, cu sute de

treieruri țărâmi grîu prin 1950, o sută de ani după excursia agricolă în Dobrogea a celui dintîi agronom român. Începutu prin lăile și adeseori în prîncușii pline reci ale loamnei. Uneori adăcăm primii fulgi de zăpadă, și ei tot mai erau cu lăvălușul pe arie.

Iar acum, în opt zile — altfel trebuie combinelor să secrete și în același timp să treiere grîul de pe întreaga întindere a Dobrogei — totul e gata. Opt zile pentru secerat și treierat cam un sfert de milion de hectare.

Dintre cifrele mici care vestesc o biruință, aceasta mi s-a părut că vestește biruința cea mai mare.

Cărui fără nici o bucăciță de fier... se plîngea Ion Ionescu de la Brad în 1850.

Poși să mergi o zi întreaga fără să găsești o cheie franceză... notam eu în 1935, în paginile intitulată „Tara de foc”.

Iar astăzi, în agricultura Dobrogei, fierul și oțelul sînt preocupătoarele. Nu o simplă cheie franceză, ci mașini de tot felul înălțînd în fiecare caz, Atelierele S.M.T.-urilor sînt mici uzine în care poduri rulate poartă motoarele prin aer, iar ciocane pneumatice ascut brăzdalele plugurilor. Tractoare, pluguri, prășitoare, grape cu colț, grăpătoare, discutoare, sape rotative, semănători, combine, prese de balotat, agregate de irigare, totul este de fier și de oțel, totul este acționat de motoare cu explozie sau de electromotoare.

Prefacerii și mai izbitoră s-au petrecut în mentalitatea oamenilor. Dacă nu ești pregătît, adeseori ești surprins de termenii tehnici pe care îi folosesc și de concepția științifică pe care o au asupra fenomenelor naturii. Munca desăvîrșită de partid în sensul transformării vechii mentalități a țărînimii a fost necesară, iar roadele ei în Dobrogea nu s-au lăsat așteptate. Pe pămînturile dintre Dunăre și Mare tot mai mulți țărâni au înălțîșarea, limbașii și comportarea unor tehnicieni ai ogăoarel.

IV

O uriașă armată de oameni și mașini, mașini de fier și de oțel, și oameni cu voiața de fier și de oțel, schimbă cu un chipul Dobrogei. Declinurile ei de calcar, puștii și goale, foind de soarelui și de broaște țestoase, sînt terasate metodice, după un plan general, și plantate cu vii și cu livezi.

Traian Coșovei, fiu al ciudatelor pămînturi dintre Dunăre și Mare, poet al zilelor noastre, capabil cum nu sînt mulți să sesizeze grandeurăa acestei epoci și să o cînte, a înălțat marilor prefaceri de pe pămînturile natale solemne și vibrante imnuri de slavă.

Noua frumusețe, civilizație, apropiată oamenilor, cultă, așa spune, pe care o dobîndiește Dobrogea, nu-i mai puțin pasionant decît tot ceea ce a fost cînda pasionant pe întinderea ei. La Ostrov, un întreg amurg și încă un ceas după aceea am privit — și numai cu greu m-am deslipit de acolo — trei zînduri de declinuri care păreau trei stadioane 23 August, avînd drept spectatori butucii de vie. Sub razele lunii, ce foznet și ce mister al naturii, venind tocmal de pe vremea lui Dionisios, dar în simetrie și amplitudinea unui monumental amfiteatru. Acela o loc în care oricînd m-am mai întors o dată.

Cîldările înalte și albe care acum acoperă țărîmurile mării, adeseori le-am vădit, închipuindu-mi chiar că eu aș fi arhitectul. Dar niciodată nu mi-am închipuit că pe pămînturile goale, fără un singur copac de la o zare la alta, pe care înaintam ca pe fundul unei mări, strîvînd sub picioare puzderii de cochilii de melci, nu mi-am închipuit zic — nu am vădit, nu mi-a trecut prin mînt — că pe acele pămînturi vor crește pomi care vor rodi cele mai mari și mai pline de soare fructe din cîte am văzut în viața mea.

La Cochirileni, unde în alicea rînduri mă crezusem în inima Asiei, pe fața netezită a dealurilor au fost plantați 20.000 de piersici și aproape șase mii de cași. Dar la Medgidia, pe 240 de hectare, cîldările pline de mărăciun, au fost plantați 120.000 de piersici, asupra cărora oricînd poate cădea o ploaie artificială.

Oameni Dunării și al mării cunoșteau gustul altor neamuri de pești: crap, șalău, cegă, morun, nisetri, chefal, scrumbil, stavriț, zargan. Dar în interiorul Dobrogei nu era cunoscut decît gustul corcodușelor.

Acum, în inima de piatră și de foc a Dobrogei, în gospodăriile de stat și în gospodării colective cresc struguri Aluz Ali, cu cîrșirini lungi de patruzeci de centimetri și grei de două kilograme și jumătate. Acum, în inima de piatră și de foc a Dobrogei se culg piersici (Floare de mal, Rază de sare, Elberta, Hala) care pot ajunge pînă la un diametru de nouă centimetri.

Din pămîntul colectivilor s-a rezervat, de asemenea — și bine s-a făcut! — cîte o parcelă pentru pepenii gâbeni care au făcut faima Dobrogei chiar în vremurile ei triste: Zamrăuț, Topatanul, Melemetul, Turchestanul.

Vîntului de stepă nu i s-a putut pune stavilă, nici clima secetoasă n-a fost schimbată, dar folosind datele științifice și puterea a tot felul de mașini, oamenii transformă treptat, cu biruințe și cu înfrîngeri, pămîntul dintre Dunăre și Mare — ciuda unghie de granit, de calcar și de loess — într-un mic paradiz terestru.

Marele paradox din viața Dobrogei, și marea ei suferință, venea din faptul că, fiind înconjurată de apă, era altă de mult prada secetei și setei. La apus și la nord curge Dunărea, la răsărit, înainte de apa sărătată a mării, sînt alicea lacuri dulci dar ce folos? Aici, dumnezeu a mers cum prea departe cu desăvîrșirea uscătuții de apă. Pămîntul său do a parte, apele de altă, fără altă intenție de a lua contact cu țărîmurile decît sub forma mîngîietoare a valurilor Mării pentru poezie, dar prea puțin pentru viața plantelor și animalelor.

De pe întinderea nemărginită a mării norii alunecă pe deasupra munților tocși ai Măcinului și se duc să se stăruie de creștele Carpaților — niște copii pe lângă horștul dobrogean! — aînd naștere Bistriței, Oltului, Mureșului și Ialomiței. Iar pe fața Dobrogei curg — cine a auzit de ele? — Casimcea, Tărlia și Telița.

Pe fața Dobrogei, plame și oameni și animale au suferit amarnic de sete.

Cu treizeci de ani în urmă, în paginile intitulată „Tara de Foc” scriam: Poporele Dobrogei cunoscu setea. Pe dealurile de calcar și sub cerul de albastru al zilelor de vară, setea o realitate temută... Și mai scriam: Un sat însemnat mai înălți de toate o ființă, așa cum un atom însemnat mai înălți un electron central, pozitiv.

Fîntînile, de fapt cîșmele, erau toate vechi, de pe vremea turcilor. Oriunde se găseau, cu sute de

ani în urmă, o șuviță de apă, ea fusese captată, adeseori într-o construcție monumentală, și în jurul acestui templu al vieții se înălțase satul. Cu mult înainte ca războaiile mondiale să fi dus la apariția coșilor, în fața brîulărilor, prin mașile orășe, în satele dobrogeane lungi șiruri de femei și de fete așteptau, în fiecare dimineață și seară, în fața vechilor cîșmele, să le vină rîndul la subțirele fir de apă.

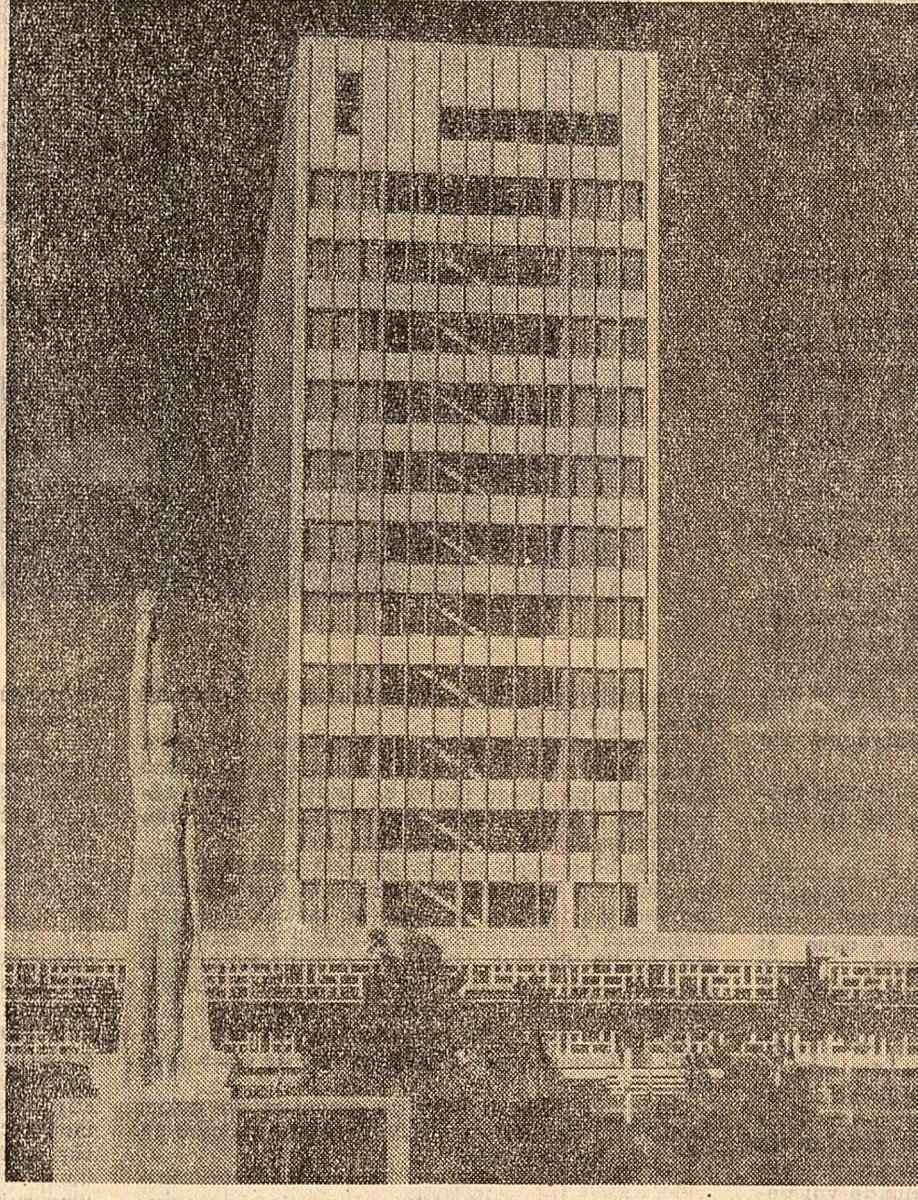
Prin satele mai noi se săpase, folosind dalta și dinamita, puțuri adînci din care apa era scoasă cu câșii sau cu asini. Cu aceeași remanere, de condamnării la galerii al neamului lor, ca și la artii, aceștia se roteau sub soarele dogoritor, aducînd din timp în timp la lumina zilei căldura de lichidul vital. S-ar fi spus că în Dobrogea, în deplinindu-se și depășindu-se blestemul biblic, pînă și apa se dobîndea cu sudoarea frunții.

Iar acum în satele din stepa dobrogeană, apa e scoasă din pămînt de pompe acționate electric și curge pe conducte, ca la oraș. Din tot ceea ce e nou și umitor, și de necrezut, în satele Dobrogei, felul cum curge apa pe țevi, ca la oraș, merită cea mai mare laudă.

*

Zile lungi de vară, stînd pe țărîmurile mării, m-am deslăuit cu priveliștea dinspre Tuzla, unde un tun de apă pulveriza asupra lanurilor de porumb și floarec-sorului o abundentă ploaie artificială.

Nu este decît un început, ca și acela mult mai substanțial din lunca Văii Carasu, unde „Sistemul de irigație Medgidia”, folosind motoare de cîini mi de cai putere împinge apa pînă la cota 55 — am văzut-o năvălînd cu mari bulbucan în bazinele betonate de pe culmea dealului — de unde se reîntoarce irigînd aproape patru mi de hectare, aparținînd unor gospodării colective și de stat, printre care și marea livadă de piersici, de 240 hectare.

Mamaia

Anul trecut, gospodăria colectivă din Satul Nou a obținut, de pe cele șapte sute de hectare irigate ale ei, 3.000 kilograme grîu la hectar, față de 1.700 de pe terenul neirigat, 7.000 kilograme porumb față de 2.500, și 2.200 kilograme floarec-sorului față de 1.600 irigarea lucernei, mai ales, s-a dovedit a fi extrem de avantajoasă.

La miazănoapte de Hirsova unde, în balta Ciobanului, s-au întreprins mari lucrări de îndiguire, am văzut stații de pompare capabile să împingă pe pămînturile Dobrogei, prin țole formidabile, cîte 450 metri cub pe minut. Atunci cînd asemenea eleștanți tehnici vor fi înșirîți în tot lungul Dunării, exagerarea lui dumnezeu în ceea ce privește desăvîrșirea uscătuții de ape va fi mult atenuată.

V

În aprilie 1961, potențialul energetic al Dobrogei — termocentrala Ovidiu și toate fi socotită drept una din primele loviturii de camică la construirea socialismului — a fost conectat cu alicea al țării întregi printr-un cablu ce trece Dunărea pe la Vadul Oii.

Cea dintîi conectare a Dobrogei, politică și sentimentală, cu spațiul carpatic, după ce acesta a devenit legătura al poporului român, a fost făcută în secolul al XIV-lea de Mircea cel Bătrîn cînd, într-unul din hriscovene sale, s-a intitulat domn al Țării Românești pînă la Marea cea mare. De atunci, nimeni nu l-a mai spus mării altă de frumos.

Cea de a doua conectare datează de la sfîrșitul secolului trecut, cînd Anghel Saligny, în generația cărău a fost alicea bărbăți vrednici și patrioți, a unit cele două maluri ale Dunării prin înaltul, metalic, aerianul pod de Cernavodă.

O conectare, sub semnul genitului, a fost făcută și de Mihail Eminescu, fiindcă altfel au privit nemărginitele ape și altfel au căzut pe gînduri în fața lor țoi cei ce au ajuns acolo după ce poezia noastră s-a îmbogățit cu purturi emoționantele versuri prin care marele poet își visa locul de vestică odihnă la marginea mării.

Eu continui să cred că bustul din Constanța nu este decît un prim semn al legăturii — al vibrantei legături launtrice întemeiată pe identitatea de sbucium și de vastitate a orizonturilor — dintre Mihail Eminescu și Marea cea mare, și că pînă la urmă mausoleul sobru dar monumental, pe care îl merită de la poporul cărău l-a dăruit altă, se va ridica, sînt alicea locuri care îl așteaptă, la marginea mării...

VI

Am văzut electricitatea la treabă pe întinderea Dobrogei. Am văzut-o mîndind cele o mie și o sută de motoare ale morii din Constanța, am văzut-o punînd în mișcare cîte douăzeci de motoare prin gospodăriile colective din raiocanele Medgidia și Negru Vodă, în întregime electrice, acționînd batoze de porumb, mori de uruț, polizoare și, bineînțeles, scoțînd apa din fundul pămîntului. Am pus-o și eu la treabă suplimentară, dăruindu-i lui Menat Sadî o lampă de birou cu obajur verzu.

Am văzut electricitatea lumînînd, în miezul nopții, în inima de piatră și de foc a Dobrogei — în sate unde pe vremuri nu existau decît candelene turcești, niște încăperi scunde în care intrai pe birici și te așezi pe rogojini — firme pe care scria: Cofetărie, Restaurant, Magazin universal. Sînt acum prin satele din inima de piatră și de foc a Dobrogei asemenea magazine — cîldări trănice, cu vitrine la fel de mari la etaj ca și la parter — și asemenea firme luminate noaptea fluorescent.

Satul Cocarșea, pe care eu de mult îl iubesc și îl recomand acum pictorilor, așezat la o înălțare de patru decimetri și patru și jumătate pîne, în calcarul alb al Dobrogei, un trifoi cu patul fol — mi se părua a fi rămas străin de valul înaltor care înalțauze dinșpre Mare spre Dunăre. Dar la înlocuire, seara, centul lui era luminat — O, Cocarșea, cine și-ar fi închipuit asta vrodată! — cu palmieri de neon.

Am văzut, de asemenea, electricitatea punînd în funcțiune noile industrii ale Dobrogei. Fiindcă pe pămînturile dintre Dunăre și Mare, unde cu treizeci de ani în urmă anevoie ai fi putut găsi o cheie franceză, au apărut fabrici și uzine cu miile de muncitori și cu teci de ingineri.

Fabrica de ciment de la Medgidia, înzestrată cu captoare rotative lungi de 150 metri — pe care Nicolae Gaidăgău ar fi probabil testat să le compare cu niște berbeci gigantici puși la frigare — se pregătise să treacă de la o producție de 700.000 tone anual, la una mai mare de un milion.

Uzinele metalurgice din acest oraș, a cărui tăcere și nemiscare mă apăsuă pe vremuri mai mult decît aceea dintr-un cîmîit, produc o mulțime de utilațe de fier și de oțel, printre care unele necunoscute la noi în țară și poate chiar în întreaga lume, cum ar fi acelea pentru recoltat stuful din Delta.

Acolo, la Mădiuc, vapoarele care alunecă pe brațul Sulina, pe vremuri mai mult pustiu, dau deodată de un mic oraș care, cu mîndrie, se intitulăză capitala științifică a Deltei.

Dar industria cea mai importantă, și cea mai simbolică, a Dobrogei a lăsat hîinița la Năvodari, nu departe de lacul Tascu și de așezările lui pescărești. Dacă la Medgidia calcarul dealurilor dobrogeane este prefăcut în ciment, pentru temelia trănice și fațada luminoasă a noilor orașe, dacă la Murlătar este pus să capteze căldura soarelui și să o urce în boabele de struguri, la Năvodari, mineurile din subsolul lor intervin — cu violență — în procesul de producere a superfosfaților. A fost dat Dobrogei, cea blîndită de secetă și cu alicea pămînturi sărace, să devină o importantă furnizoare de remedii a acestor rele, o importantă furnizoare de îngrășăminte chimice.

Pe Denis Tepe — Dealul Mării — se spune că s-ar fi opit cînda corabia argonauților. Poate s-a opit, poate nu s-a opit... imaginația și fantazia oamenilor fiind în toate locurile și în toate timpurile foarte fertile.

Marea uzină de la Năvodari urmărește însă ca ogăoarele terestre să devină cel puțin tot altă de fertile ca și închipuirea noastră, fecundul ogăoaură lăuntrică din care au rîdit alicea fantezii epocale, începînd cu Lina de aur.

Lina de aur va fi fost sau poate nu va fi fost... Dar superfosfații de la Năvodari și marea înălțată a colectivizărilor acoperă în fiecare vară cam un sfert de milion de hectare din suprafața Dobrogei cu grîu unor recolte de aur.

Combina „C 1”, produs al uzinelor „Semăntoarea”, îl seceră și îl treiere în opt zile. Iar moara din Constanța îl ia în primire cu cele o mie și o sută de electromotoare ale ei.

*

Am iubit mult vechile drumuri de calcar ale Dobrogei, orbitoare sub lumina soarelui, pline de vrajă sub razele lunii. Am mers și am mers pe ele, pînă ce Carul Mare se dădea de tot peste cap, pînă ce răzăvorea s-au apuneh luna, am mers și am mers pe ele printre lanuri de grîu și de ovăz, pînă ce la acoperă seară și bine și că soselele acestea, care urcă și coboară declinurile de calcar, își au de asemenea poezia lor. Datorită lor, faptul că în altă de puține minute îți trec prin față ochii altă de multe priveliști, că acum ești cînd pe coama unui deal cînd pe o altă, că într-o oră parcurgi distanțe și străbăți locații care altă dată erau distribuite pe întinderea unei zile întregi, că acum ai sub priviri monumentale de la Adamoliși, cu împoșea coloză pe care o lasă metopele lui — pentru a căror reducere la loc primul secretar al Comitetului regional de partid din Constanța a pus o pasune la fel de mare ca și aceea pusă pentru transformarea socialistă a agriculturii — și numai decît apoi zărești orezările de la Oltina și lucul Dunării, că acum bei apă din vechia cîșmea turcoasă de la Babadag și numai decît îți răsar în față — puțin cam ca Fata Morgana — Mamaia, că acum ești în inima stepelor și acum pe țărîmurile mării, în sfîrșit că între răsăritul și apusul soarelui poți asista la descărcarea peștelui la cheheranțele din Delta, la încărcarea captoarelor din Năvodari și la descărcarea celor din Medgidia. În plecările vîntului vroșă din Constanța, la culesul strugurilor din vîlle de la Nazareca, că poți zări din Cernavodă alică sîlăstă a marelui pod, că te poți scărda în Dunăre pe la prinț și că mai poți apuca o oră de plajă la Mangalia, după ce între timp ai înșirat ca măgelele pe un fir de alicea orașe și sate dintre Dunăre și Mare, treclînd de zeci de ori pe sub liniile de înaltă tensiune, zărlînd de zeci de ori albele castele de apă ale S.M.T.-urilor, datorită lor, acestor sosele ale Dobrogei pe care vara înălțîndu-măși din mai toate țările europene, cu oameni înalți și blonzi și bucurorii că-i arde soarele, datorită lor, zărl, mi-am putut da seama de noua înălțare a Țării de Foc, mi-am putut da seama — într-un fel care fără de ele n-ar fi fost cu putință, adică într-o rapidă și vastă succesiune de panorame — de imensitatea și frumusețea lanurilor ei de grîu. O, aceasta este o frumusețe despică care mult mi-ar plăcea să vorbesc!

Nimic din ceea ce în ultimii ani a devenit necrezut de frumos în Dobrogea, inclusiv — știu că e o mare îndrăzneală să o spun, dar o spun — litoralul, nu este altă de frumos ca pămînturile ei lucrate de colectivități.

Trecîndu-se la agricultura pe mari suprafețe, din temeinice motive economice și sociale, nu s-a urmărit frumusețea dar ea s-a ivit și este, în cel mai înalt grad, substanțială și tulburătoare.

Zărlile Dobrogei sînt nemărginite. În partea ei de stepă, unde nu crește nici un copac, unde în alicea rînduri m-am simțit că pe pînătea unei corăbi, pămîntul e liber în mod desăvîrșit, de la un orizont la altul, pentru imensitatea ogăoarel. Numai fuga mașinii îți îngăduie să-ți dai seama de largă alternanță a lanurilor de grîu cu acelea de porumb și de floarec-sorului.

Purtîndu-mi privirile peste uriașe recolte, învîlul în mîntrele și în strălucirile lor foșnet vegetal, am fost cuprins, mai mult decît pe țărîm mării, de senzația și sentimentul nemărginirii. Ogăoarele acestea vaste, infinite, le-am numit — cu tandrețea din care se nasc mîngîietile — Mările interioare ale Dobrogei.

Am iubit mult vechile drumuri de calcar ale Dobrogei, orbitoare sub lumina soarelui, pline de vrajă sub razele lunii. Am mers și am mers pe ele, pînă ce Carul Mare se dădea de tot peste cap, pînă ce răzăvorea s-au apuneh luna, am mers și am mers pe ele printre lanuri de grîu și de ovăz, pînă ce la acoperă seară și bine și că soselele acestea, care urcă și coboară declinurile de calcar, își au de asemenea poezia lor. Datorită lor, faptul că în altă de puține minute îți trec prin față ochii altă de multe priveliști, că acum ești cînd pe coama unui deal cînd pe o altă, că într-o oră parcurgi distanțe și străbăți locații care altă dată erau distribuite pe întinderea unei zile întregi, că acum ai sub priviri monumentale de la Adamoliși, cu împoșea coloză pe care o lasă metopele lui — pentru a căror reducere la loc primul secretar al Comitetului regional de partid din Constanța a pus o pasune la fel de mare ca și aceea pusă pentru transformarea socialistă a agriculturii — și numai decît apoi zărești orezările de la Oltina și lucul Dunării, că acum bei apă din vechia cîșmea turcoasă de la Babadag și numai decît îți răsar în față — puțin cam ca Fata Morgana — Mamaia, că acum ești în inima stepelor și acum pe țărîmurile mării, în sfîrșit că între răsăritul și apusul soarelui poți asista la descărcarea peștelui la cheheranțele din Delta, la încărcarea captoarelor din Năvodari și la descărcarea celor din Medgidia. În plecările vîntului vroșă din Constanța, la culesul strugurilor din vîlle de la Nazareca, că poți zări din Cernavodă alică sîlăstă a marelui pod, că te poți scărda în Dunăre pe la prinț și că mai poți apuca o oră de plajă la Mangalia, după ce între timp ai înșirat ca măgelele pe un fir de alicea orașe și sate dintre Dunăre și Mare, treclînd de zeci de ori pe sub liniile de înaltă tensiune, zărlînd de zeci de ori albele castele de apă ale S.M.T.-urilor, datorită lor, acestor sosele ale Dobrogei pe care vara înălțîndu-măși din mai toate țările europene, cu oameni înalți și blonzi și bucurorii că-i arde soarele, datorită lor, zărl, mi-am putut da seama de noua înălțare a Țării de Foc, mi-am putut da seama — într-un fel care fără de ele n-ar fi fost cu putință, adică într-o rapidă și vastă succesiune de panorame — de imensitatea și frumusețea lanurilor ei de grîu. O, aceasta este o frumusețe despică care mult mi-ar plăcea să vorbesc!

Nimic din ceea ce în ultimii ani a devenit necrezut de frumos în Dobrogea, inclusiv — știu că e o mare îndrăzneală să o spun, dar o spun — litoralul, nu este altă de frumos ca pămînturile ei lucrate de colectivități.

Trecîndu-se la agricultura pe mari suprafețe, din temeinice motive economice și sociale, nu s-a urmărit frumusețea dar ea s-a ivit și este, în cel mai înalt grad, substanțială și tulburătoare.

Zărlile Dobrogei sînt nemărginite. În partea ei de stepă, unde nu crește nici un copac, unde în alicea rînduri m-am simțit că pe pînătea unei corăbi, pămîntul e liber în mod desăvîrșit, de la un orizont la altul, pentru imensitatea ogăoarel. Numai fuga mașinii îți îngăduie să-ți dai seama de largă alternanță

DE PESTE HOTARE

La Cairo și-a început lucrările

CONFERINȚA ȘEFILOR DE STATE ȘI GUVERNE AI ȚĂRILOR AFRICANE

CAIRO 17 (Agerpres). — În sala de conferințe a Ligii Arabe s-a deschis vineri după-amiază cea de-a II-a conferință a șefilor de state și guverne africane. Participă reprezentanți a 33 de state africane, membre ale Organizației Unității Africane. 27 de țări sînt reprezentate de conducătorii de state și guverne, iar restul de delegați ai șefilor de state. În urma hotărîrii Consiliului Ministerial al O.U.A. care se pronunță împotriva prezenței primului ministru Moise Chombe, președintele Republicii Congo (Leopoldville) Kasavubu a anunțat că nu va participa la lucrările conferinței.

La conferință participă, de asemenea, în calitate de observatori, primul ministru al statului Malawi, Hastings Banda, primul ministru al Zambiei, Kenneth Kaunda, și reprezentanți ai teritoriilor africane care se află încă sub dominație colonială.

Este prezent, de asemenea, U.Thant, secretarul general al O.N.U. Conferința a fost deschisă de președintele Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser.

Potrivit recomandărilor Consiliului Ministerial al O.U.A. participanții la conferință vor discuta măsurile ce trebuie luate pentru eliberarea deplină a continentului african. Vor mai fi discutate probleme privind lupta pentru independența Rhodesiei de sud și a popoarelor din coloniile portugheze, politica de asuprire rasială practică de guvernul Republicii Sud-Africane. Va fi discutată, de asemenea, problema dezvoltării relațiilor dintre țările africane.

Pe adresa conferinței au sosit mesaje de salut din partea lui N.S. Hrusciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., L. Johnson, președintele S.U.A., Sukarno, președintele Indoneziei, Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslaviei, S. Radhakrishnan, președintele Indiei, etc.

In cursul zilei de vineri, U.Thant a avut întrevederi cu primul ministru Ali Sabri și cu Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe al R.A.U. Convorbirile s-au referit la situația internațională, la problema dezarmării, la situația din Rhodesia de sud și la problemele privind discriminarea rasială.

PRETORIA 17 (Agerpres). — Partidul Congresului Național African din Africa de Sud (R.S.A.) a adresat un mesaj Conferinței de la Cairo a șefilor de state și guverne africane. În acest document, Congresul își exprimă speranța că în cadrul conferinței de la Cairo vor fi examinate și soluționate problemele cele mai stringente ale contemporaneității, printre care problema eliberării definitive a Africii.

„Recunoșcînd că principala greutățe în lupta pentru eliberarea Africii de sud trebuie să revină poporului nostru, se arată în continuare în mesaj, chemăm totodată țările africane independente să acorde poporului nostru un sprijin material și moral și mai mare.”

În mesaj se subliniază că acțiunea de eliberare a Africii de sud nu mai poate fi aminată, întrucît actualul regim al lui Verwoerd din această țară a devenit rezistent la reacții din întregul continent african.

Poporul nostru nu va putea fi intimidat nici de arestări nici de represalii și nici de execuții. „În numele realizării țelului care ne stă în față — libertatea — sintem gata de luptă până la sacrificiu” — conchide mesajul.

Leopoldville: Primirea călduroasă făcută de populație lui Gizenga

LEOPOLDVILLE 17 (Agerpres). — Locuitorii capitalei congoleze au făcut vineri o primire înfrumusețată lui Antoine Gizenga, lider al mișcării patriotice deținut timp de doi ani pe insula Bolabemba și eliberat zilele acestea. Corespondenții occidentali de presă subliniază entuziasmul populației Leopoldville-ului care și-a manifestat astfel atașamentul față de discipolul lui Patrice Lumumba și lupta mișcării patriotice pentru un Congo independent și liber. După ce a parcurs străzile principale ale capitalei, Gizenga a sosit însoțit de primul ministru, Chombe, la reședința acestuia și au început convorbirile cu privire la situația din Congo.

În cursul aceleiași zile, Gizenga a făcut o declarație în cadrul unei conferințe de presă. El a anunțat că va vizita mai multe localități din țară și va avea convorbiri cu conducătorii actualului guvern. El nu și-a făcut cunoscută poziția față de guvern și față de alte probleme ale situației din Congo.

Ministrul de interne al Congoului, Godefroid Munongo, a anunțat la 16 iulie că 1000 din cei 6000 de jandarmi congolezi solicitați să se încadreze în rîndurile armatei congoleze au și făcut acest lucru. În aceeași zi, unități de foști jandarmi au defilat la Elisabethville în prezența lui Munongo, cîntînd imnul Katangă secesioniste. Agențiile de presă relatează că această demonstrație a fost primită cu o ostilitate vădită de către trupele armate congoleze.

GUATEMALA: MISIUNEA „ALEȘILOR”

Junta militară care guvernează Guatemala a organizat recent un spectacol a cărui tehnică registrală, deși nu se distinge în ansamblu prin originalitate, adaugă totuși unele elemente noi practicienilor politici tradiționali. Ceteții țării au fost invitați, cu toată finețea de care e capabil regimul dictatorial, să se prezinte în fața urnelor pentru a alege o Adunare Constituantă.

Pentru uzul celor creduli se lansase versiunea cum că șefii militari au hotărît să revină definitiv la constituționalitate, la democrație, după cum le plăcea să se exprime. De ce pînă acum nu s-au preocupat de asemenea chestiuni — n-au mai spus-o fiindcă adevărul este cunoscut cu prisosință de întreaga țară. Oricum, pentru a crea aparența de „revenire” la constituționalitate s-a considerat necesar să se confecționeze un parlament, care să dea regimului o bază „reprezentativă”.

Calculul s-a dovedit însă cam hazardat. Căci din cele aproximativ 800.000 de persoane cu drept de vot, au dat curs invitației doar 339.643, adică nici jumătate. Alegătorii erau destul de taceți și privoșici cu bănuț la pasivitate subită pentru instituții reprezentative a unor oameni care vreme de patruzeci de luni nu numai că s-au dispensat total de părăsirea lor, dar pînă și discuțiile pe tema necesității unei puteri legislative le cotau drept subversive.

În ziua alegerilor, centrele de vot au fost înconjurate de trupe. De la participare au fost excluse pînă și unele partide de dreapta. Sîngina nici n-a intrat în discuție. 80 din cei 80 de deputați care trebuiau să fie „aleși” au fost desemnați de junta. Prin aceste metode a fost înge-

Evoluția problemei cipriote

• Mesajul secretarului general al O.N.U. • Situație încordată în nordul insulei • Suedia a cerut convocarea Consiliului de Securitate

NEW YORK 17 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U.Thant, a adresat joi seara președintelui Ciprului — arhiepiscopul Makarios, primul ministru al Greciei — Gheorghios Papandreu, primului ministru al Turciei — İsmet İnönü, precum și vicepreședintelui Ciprului — Fazıl Küçük telegrame identice conținînd un apel de a se pune capăt de urgență trimiterii de armament și personal militar în Cipru. În telegramă se fac referiri la știrile apărute în presă în legătură cu acumularea de arme și concentrarea de personal militar în Cipru, știri care, a spus U.Thant, au suscitât neliniștea anumitor guverne, inclusiv cele care furnizează contingente forțelor Națiunilor Unite în Cipru. Subliniind că acte de acest gen sînt contrare rezoluției O.N.U. care cere tuturor țărilor membre ale O.N.U. să se abțină de la măsuri implicînd agravarea situației în Cipru, U.Thant a făcut apel la guvernele interesate să facă „tot ce este cu putință pentru a pune capăt acestei situații periculoase create în Cipru și să se abțină de la amestecul în treburile Ciprului înainte ca această evoluție să ducă la o explozie, cu toate consecințele periculoase unei astfel de situații.”

Secretarul general al O.N.U. a insistat, de asemenea, asupra efectului pe care această acumulare de arme îl poate avea asupra eforturilor forțelor O.N.U. în Cipru și asupra activității mediatorului, ale cărui eforturi „se pare că oferă speranță în realizarea unei soluții pașnice în Cipru”, după cum a menționat U.Thant.

Telegrama lui U.Thant a fost remisă la sediul O.N.U. șefilor delegațiilor țărilor interesate în problema Ciprului.

NICOSIA 17 (Agerpres). — În cursul nopții de joi, în jurul localității Saint Hilarion, din nordul insulei Cipru, situația a continuat să rămîna încordată. 150 de soldați ai gărzii naționale cipriote grecești au ocupat poziții în fața cipriotelor turci. Două companii de militari canadieni aparținînd forțelor O.N.U. au ocupat o fîșie de teren de 800 de metri, care separă forțele militare ale celor două comunități.

STOCKHOLM 17 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că guvernul Suediei a adresat lui U.Thant, secretarul general al O.N.U., o scrisoare în care cere să fie examinată posibilitatea convocării Consiliului de Securitate în vederea discutării situației din Cipru. După părerea guvernului suedez, se arată în scrisoare, evoluția situației din Cipru a devenit „foarte îngrijorătoare”.

O DECLARAȚIE A GUVERNULUI R. D. VIETNAM

HANOI 17 (Agerpres). — După cum anunță agenția vietnameză de informații, la Hanoi a fost dată publicității declarația a guvernului R. D. Vietnam cu privire la cele de-a 10-a aniversării a semnării acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina.

Relevind că la 10 ani de la semnarea acestor acorduri Vietnamul nu a fost încă reunificat, iar în sudul țării războiul continuă, declarația guvernului R. D. Vietnam subliniază necesitatea respectării întocmai a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina, singura soluție care corespunde intereselor naționale ale poporului vietnamez, intereselor păcii și securității popoarelor din Asia de sud-est și din întreaga lume.

Amendamente la constituția Braziliei

BRASILIA 17 (Agerpres). — Congresul brazilian a adoptat cu 348 voturi și 100 contra un amendament la constituție prin care se prelungește cu un an mandatul actualului președinte al țării, generalul Castelo Branco. După cum se știe, acest mandat urma să expire în decembrie 1965.

Potrivit agenției France Presse, prelungirea mandatului președintelui Branco constituie un eșec incontestabil pentru guvernatorul statului Guanabara, Carlos Lacerda, care a

S.U.A. După desemnarea candidatului partidului republican

NEW YORK 17 (Agerpres). — După desemnarea senatorului Barry Goldwater drept candidat prezidențial republican, liderii ai acestui partid, printre care foștii președenți Herbert Hoover și Dwight Eisenhower au anunțat că vor acorda tot sprijinul campaniei sale electorale. În același sens s-a pronunțat și Richard Nixon, fostul vicepreședinte al S.U.A. Cu toate acestea se manifestă și reticențe și chiar voci dizidente în sinul partidului, mai ales din partea aceluia care nu se declară de acord cu platforma electorală aprobată de congresul partidului. „Echipele care au participat la campania guvernatorilor Scranton și Rockefeller și a lui Cabot Lodge, relatează corespondentul agenției France Presse, par puțin dispuse să se lanseze cu vigoare în-

Consultări pentru formarea guvernului italian

ROMA 17 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, este de prevăzut o întrunire finală a lui Aldo Moro cu reprezentanții celorlalte partide politice italiene din vitoarea coaliție de centru-sîngă, pentru a forma noul guvern italian.

După cum transmite agenția Reuter, această hotărîre este rezultatul unei întruniri de mai multe ore dintre reprezentanții democrat-cristinilor, socialștilor, social-democraților și republicanilor, ținută în seara zilei de 16 iulie, cu care prilej au fost realizate o serie de progrese pe calea formării noului guvern de centru-sîngă.

Un purtător de cuvînt al lui Aldo Moro a declarat că întrunirea celor patru partide din vitoarea coaliție guvernamentală a fost consacrată problemii subsidiilor acordate școlilor particulare care, după cum se știe, a provocat demisia fostului cabinet de centru-sîngă, condus tot de Aldo Moro. Purtătorul de cuvînt a menționat că asupra acestei probleme nu se realizează pînă la această întrunire nici un acord. Democrat-cristinii, după cum precizează Reuter, s-au izbit de împotrivirea frontului unit al celorlalte trei partide în legătură cu această problemă.

CONTRACT SOVIETO-JAPONEZ PENTRU LIVRAREA UNEI FABRICI CĂTRE U. R. S. S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — Agenția TASS a anunțat că Uniunea Sovietică a comandat firmei japoneze „Toya Engineering” o fabrică de uree cu o capacitate de producție de 360.000 tone anual. Valoarea tranzacției se cifrează la 9 milioane de dolari. Contractul a fost încheiat pe baza unui credit pe termen lung. Fabrica va fi livrată în 1966-1967. Ea este prima fabrică completă achiziționată de Uniunea Sovietică din Japonia.

Protocol comercial încheiat între R. S. F. I. și R. F. G.

BONN 17 (Agerpres). — În urma încheierii tratatelor economice dintre delegațiile guvernului R. S. F. Iugoslaviei și R. F. Germană, anunță Taniug, la Bonn a fost dat publicității un comunicat, în care se arată că tratativele s-au încheiat cu semnarea unui protocol la acordul din 11 iunie 1952 cu privire la schimbul de mărfuri dintre R. S. F. Iugoslaviei și R. F. Germană.

Protocolul comercial încheiat între cele două țări stabilește condițiile de bază pentru comerțul bilateral și materialelor sintetizate ale Secretariatului Consiliului asupra balanțelor centralizate orientative.

S-a constatat că consultările bilaterale, efectuate între organele de planificare asupra problemelor colaborării economice dintre țările Consiliului și activitatea desfășurată de țări și de organele Consiliului în legătură cu balanțele orientative pe intervalul 1966-1970, au permis țărilor ca într-un cadru preliminar să stabilească mai bine volumul prevăzut al producției și consumului de tipuri principale de produse industriale, să stabilească volumul orientativ al livrărilor reciproce de mărfuri, să rezolve, într-un cadru preliminar, un șir de probleme importante de colaborare economică și, totodată, să indice căile concrete de rezolvare a altor citorva probleme.

Comitetul Executiv a examinat propunerile comisiilor pentru industria cărbunelui și pentru ener-

Ședința Comitetului Executiv al C. A. E. R.

Între 14 și 16 iulie 1964, la Moscova a avut loc cea de-a 13-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La ședință au participat S. Todorov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, O. Simunek, vicepreședinte al guvernului R. S. Cehoslovacie, B. Leuschner, locțiitor al președintelui Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, D. Molomjam, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, A. Briladeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romînie, A. Apro, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Ședința Comitetului Executiv a fost prezidată de reprezentantul Republicii Socialiste Cehoslovacie, O. Simunek.

Comitetul Executiv a ascultat considerentele Biroului Comitetului Executiv pe marginea rapoartelor comisiilor permanente, a consultărilor bilaterale și materialelor sintetizate ale Secretariatului Consiliului asupra balanțelor centralizate orientative.

S-a constatat că consultările bilaterale, efectuate între organele de planificare asupra problemelor colaborării economice dintre țările Consiliului și activitatea desfășurată de țări și de organele Consiliului în legătură cu balanțele orientative pe intervalul 1966-1970, au permis țărilor ca într-un cadru preliminar să stabilească mai bine volumul prevăzut al producției și consumului de tipuri principale de produse industriale, să stabilească volumul orientativ al livrărilor reciproce de mărfuri, să rezolve, într-un cadru preliminar, un șir de probleme importante de colaborare economică și, totodată, să indice căile concrete de rezolvare a altor citorva probleme.

Comitetul Executiv a examinat propunerile comisiilor pentru industria cărbunelui și pentru ener-

gia electrică cu privire la colaborarea dintre țările cointerestate în ceea ce privește construirea de noi capacități de producție în industria cărbunelui și a adoptat recomandări corespunzătoare în această problemă.

După ce a examinat propunerile Comisiei pentru industria petrolului și a gazelor, Comitetul Executiv a adoptat recomandări cu privire la asigurarea necesarului țărilor cointerestate, membre ale C.A.E.R., în uleiuri cu punctul de congelare coborît, inclusiv uleiuri de transformator, în perioada 1966-1970.

Comitetul Executiv a discutat raportul și propunerile Comisiei pentru comerțul exterior cu privire la largirea continuă a schimburilor de bunuri de larg consum între țările membre ale C.A.E.R. În scopul îmbogățirii sortimentului lor, s-a constatat că, în ultimii ani, în țările membre ale C.A.E.R. a crescut considerabil producția de mărfuri ale industriei ușoare pentru populație. În toate țările a crescut, în ritm deosebit de rapid, producția de bunuri industriale de larg consum.

În intervalul 1960-1963, schimburile reciproce de bunuri de larg consum între țările membre ale C.A.E.R. au crescut cu 56 la sută. Comitetul Executiv a aprobat măsurile care contribuie la largirea continuă a schimburilor reciproce de bunuri de larg consum între țările membre ale C.A.E.R., în scopul îmbogățirii sortimentului lor și satisfacerii mai depline a nevoilor populației.

La ședința sa, Comitetul Executiv a examinat raportul Comisiei pentru problemele valutare-financiare cu privire la activitatea depusă în 1963 și a aprobat orientările principale ale activității viitoare a comisiei.

La ședința Comitetului Executiv au fost luate în discuție, de asemenea, problemele curente ale colaborării economice, asupra cărora s-au adoptat recomandări corespunzătoare.

Ședința Comitetului Executiv a decurs într-o atmosferă de prietenie frățască și de înțelegere deplină.

Protocol comercial încheiat între R. S. F. I. și R. F. G.

BONN 17 (Agerpres). — În urma încheierii tratatelor economice dintre delegațiile guvernului R. S. F. Iugoslaviei și R. F. Germană, anunță Taniug, la Bonn a fost dat publicității un comunicat, în care se arată că tratativele s-au încheiat cu semnarea unui protocol la acordul din 11 iunie 1952 cu privire la schimbul de mărfuri dintre R. S. F. Iugoslaviei și R. F. Germană.

Protocolul comercial încheiat între cele două țări stabilește condițiile de bază pentru comerțul bilateral și materialelor sintetizate ale Secretariatului Consiliului asupra balanțelor centralizate orientative.

S-a constatat că consultările bilaterale, efectuate între organele de planificare asupra problemelor colaborării economice dintre țările Consiliului și activitatea desfășurată de țări și de organele Consiliului în legătură cu balanțele orientative pe intervalul 1966-1970, au permis țărilor ca într-un cadru preliminar să stabilească mai bine volumul prevăzut al producției și consumului de tipuri principale de produse industriale, să stabilească volumul orientativ al livrărilor reciproce de mărfuri, să rezolve, într-un cadru preliminar, un șir de probleme importante de colaborare economică și, totodată, să indice căile concrete de rezolvare a altor citorva probleme.

Comitetul Executiv a examinat propunerile comisiilor pentru industria cărbunelui și pentru ener-

Protocol comercial încheiat între R. S. F. I. și R. F. G.

BONN 17 (Agerpres). — În urma încheierii tratatelor economice dintre delegațiile guvernului R. S. F. Iugoslaviei și R. F. Germană, anunță Taniug, la Bonn a fost dat publicității un comunicat, în care se arată că tratativele s-au încheiat cu semnarea unui protocol la acordul din 11 iunie 1952 cu privire la schimbul de mărfuri dintre R. S. F. Iugoslaviei și R. F. Germană.

Protocolul comercial încheiat între cele două țări stabilește condițiile de bază pentru comerțul bilateral și materialelor sintetizate ale Secretariatului Consiliului asupra balanțelor centralizate orientative.

S-a constatat că consultările bilaterale, efectuate între organele de planificare asupra problemelor colaborării economice dintre țările Consiliului și activitatea desfășurată de țări și de organele Consiliului în legătură cu balanțele orientative pe intervalul 1966-1970, au permis țărilor ca într-un cadru preliminar să stabilească mai bine volumul prevăzut al producției și consumului de tipuri principale de produse industriale, să stabilească volumul orientativ al livrărilor reciproce de mărfuri, să rezolve, într-un cadru preliminar, un șir de probleme importante de colaborare economică și, totodată, să indice căile concrete de rezolvare a altor citorva probleme.

Comitetul Executiv a examinat propunerile comisiilor pentru industria cărbunelui și pentru ener-

La reuniunea miniștrilor agriculturii ai celor „șase”

BRUXELLES 17 (Agerpres). — Miniștrii agriculturii din țările Pieței comune, întruniri la Bruxelles, au aprobat regulamentele privind fixarea de prețuri unice la produsele lactate, de carne și la orez, în cadrul comunității. Noile regulamente urmează să fie aprobate acum de către guvernele țărilor membre.

Agenția U.P.I. menționează că au rămas de reglementat prețurile comune la zahăr, grăsimi, uleiuri și tutun în cadrul Pieței comune.

În ce privește prețurile comune la grâu, se știe că acestea nu au putut fi aplicate ca urmare a opoziției guvernului vest-german.

Iritare la Salisbury

SALISBURY 17 (Agerpres). — Recomandarea șefilor de state și guverne ai țărilor Commonwealthului ca guvernul Rhodesiei de sud să organizeze noutăzări alegeri generale în vederea acordării independenței acestei țări a stîrnit iritare guvernului de la Salisbury. Într-o conferință de presă, Ian Smith, primul ministru al Rhodesiei de sud, a declarat că nu are de gînd să se supună acestei recomandări și că declararea independenței va preceda în orice caz „alegerile constituționale”. El a respins, de asemenea, ideea convocării unei conferințe în ce privește viitorul constituțional al acestei țări.

LA PAZ, Gruparea politică condusă de fostul președinte Hernan Siles

Zuzzo a arătat că poziția Boliviei în problemele internaționale trebuie să se bazeze pe principiile neintervenției și autodeterminării. Poporul bolivian, se spune într-o declarație a acestei grupări, refuză să se alăture oricărei politici de intervenție ale cărei tendințe ar putea să se manifeste la apropiata conferință a miniștrilor afacerilor externe ai țărilor membre ale Organizației statelor americane (O.S.A.).

WASHINGTON, Comisia pentru energia atomică din S.U.A. a anunțat

că joi a avut loc o explozie nucleară subterană de mică intensitate în deșertul Nevada.

BERLINUL OCCIDENTAL. Au fost majorate prețurile la pline cu 9 la sută. În decursul acestui an, pinea s-a scumpit pentru a doua oară. Au crescut, de asemenea, prețurile și la alte produse alimentare.

SCURTE ȘTIRI

TOKIO. Hayato Ikeda, primul ministru al Japoniei, care a fost reales la 10 iulie președinte al Partidului liberal democrat (de guvernămint), a acceptat la 17 iulie demisia întregului guvern. În aceeași zi, Ikeda a anunțat lista noului său cabinet, format din 20 de membri, dintre care 15 miniștri sînt noi. Ministrul al afacerilor externe a fost numit Etsusaburo Shina, iar ca ministru al comerțului exterior și industriei, Yoshio Sakuraiti. Kakuei Tanaka a fost menținut în postul de ministru al finanțelor. În cursul zilei de sîmbătă, premierul Ikeda va prezenta lista noului guvern împăratului Hirohito.

ALGER. Joi s-a deschis la Zeralda o tabără internațională de tineret, care găzduiește o reuniune internațională a tinerilor ce reprezintă orașele membre ale „Federației mondiale a orașelor înfrățite”. În tabără au sosit 300 de tineri, reprezentînd 80 de orașe înfrățite de pe glob, printre care și orașele București, Cluj, Iași și Craiova.

CAPE KENNEDY. Vineri dimineața, aviația americană a lansat de la Cape Kennedy trei sateliți artificiali cu ajutorul unui singur rachetă de tip „Atlas-Agena”. Din cei trei sateliți cîntăresc cite 221 kg, iar al treilea este un satelit minuscul de 2.250 kg. Cei trei sateliți sînt destinați să slujească depistării exploziilor nucleare în spațiul cosmic. Ei vor fi plasați pe orbite diferite cu apogeei de 100.000 km și perigeuri de 200 km. Din cauza complexității operației de plasare pe orbite separate, reușita completă a lansării nu a putea fi confirmată pînă duminică la amiază.

BERLIN. Agenția A.D.N. anunță că un grup de ziaristi din R. D. Germană au făcut o călătorie de informare de două săptămîni în R. F. Germană. Ei au discutat cu colegii lor de la principalele ziare vest-germane, probleme interesînd cele două state germane.

PARIS. La 17 iulie au luat sfîrșit la Paris lucrările sesiunii Consiliului

La Louvre au început mari lucrări pentru degajarea fațadei coloanelor

Vasile OROS